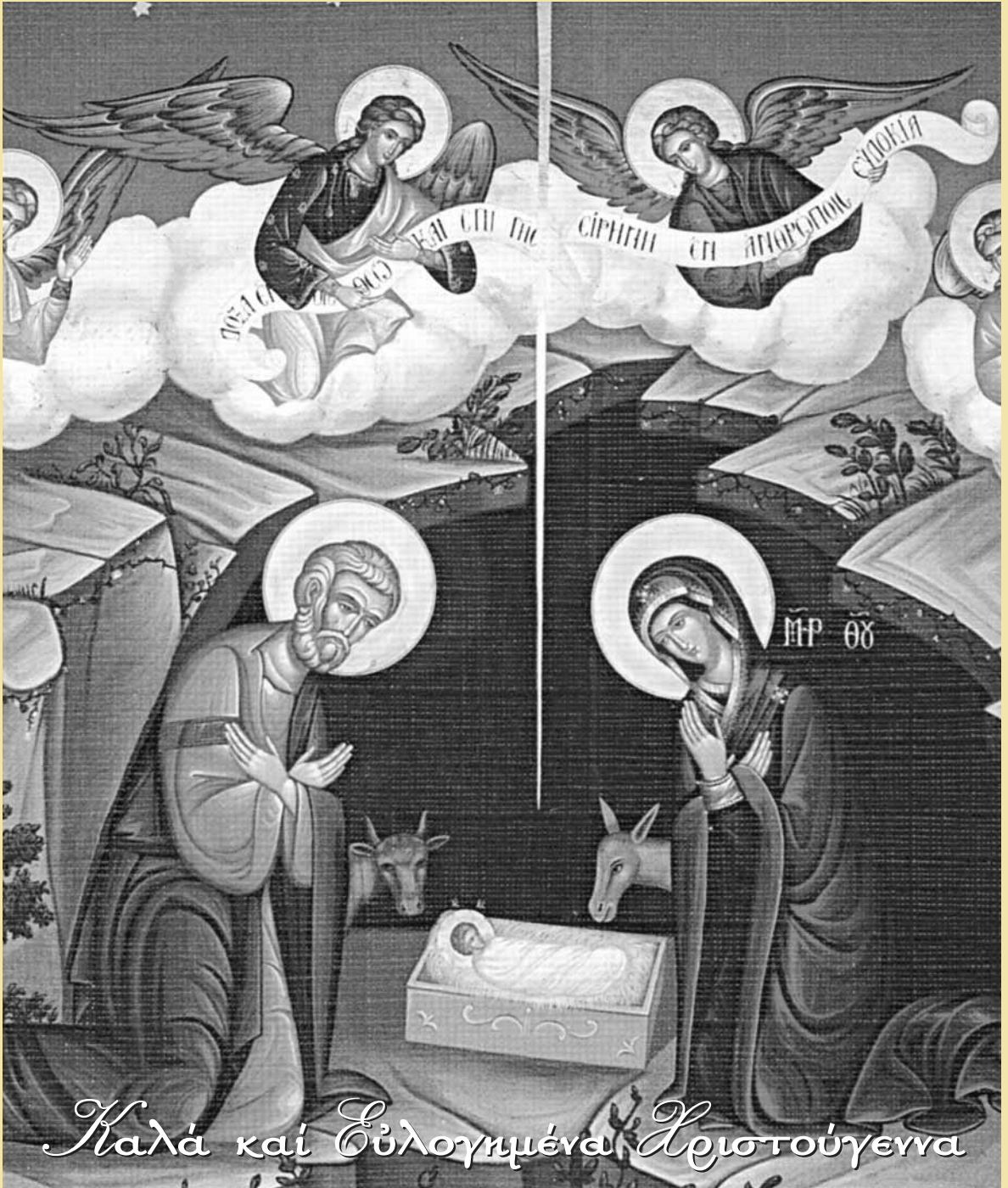

ΜΟΝΑΧΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ

ΤΕΥΧΟΣ ΑΡ. 5

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2004

Καλά καί Ευλογημένα Χριστούγεννα

“ΜΟΝΑΧΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ”

τ.5, ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ-ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2004

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ
ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ
ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ - ΤΡΙΚΟΡΦΟ ΦΩΚΙΔΟΣ
330 56 ΕΥΠΑΛΙΟ τηλ. - fax 26340 - 44.391
e-mail: nikodimi@mes.forthnet.gr

ΕΚΔΟΤΡΙΑ:

ΜΟΝΑΧΗ ΝΙΚΟΔΗΜΗ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ-ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ:

LETTRA Τζουβάρας Βασιλῆς, Ἡλιούπολη

**ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ
ΤΡΙΚΟΡΦΟ ΦΩΚΙΔΟΣ**

330 56 ΕΥΠΑΛΙΟ

τηλ.-fax 26340 - 44.391

Τό περιοδικό αὐτό ξεκίνησε τήν πορεία μέ στόχο τήν κατά Θεόν βοήθεια ὄλων μας. Κρατᾶτε στά χέρια σας τό πέμπτο τεῦχος. Θέλουμε ταπεινά νά ἐνημερώσουμε τούς ἀναγνώστες μας, ὅτι:

Τό περιοδικό μας εἶναι δωρεάν.

Ἡ ταχυπληρωμή πού ἐσωκλείουμε εἶναι γιά ὅσους θέλουν προαιρετικά νά ἀποστείλουν τήν ἐλεημοσύνη τους γιά τό Μοναστήρι πού εἶναι ὑπό ἀνέγερση καί ἔχει ἀνάγκη τήν βοήθειά σας.

Ὅσοι λοιπόν θέλετε νά βοηθήσετε τήν ἀνέγερση τῆς Μονῆς, καθώς καί τήν ἔκδοση αὐτοῦ τοῦ περιοδικοῦ, μπορεῖτε νά μᾶς ἀποστέλετε τήν βοήθειά σας μέ τήν **ταχυπληρωμή** πού ἐσωκλείουμε ἤ μέ κατάθεση στήν **Ἐθνική Τράπεζα** **στόν ἀριθμό 426/440265-04** δίνοντας καί τό ὄνομά σας. Κατόπιν ἐνημερώστε μας τηλεφωνικά γιά νά λάβετε τή σχετική ἀπόδειξη.

Σᾶς εὐχαριστοῦμε θερμά
Ἐκ τοῦ περιοδικοῦ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

4

ΑΦΙΕΡΩΜΑ:
Τά σπάργανα
τοῦ Χριστοῦ
μας εἶναι
ἡ ἐλπίδα καί
ἡ σωτηρία
μας

8

ΓΝΩΡΙΣΟΝ ΜΟΙ:
Τί ἦταν τό ἄστρο
τῆς Βηθλεέμ

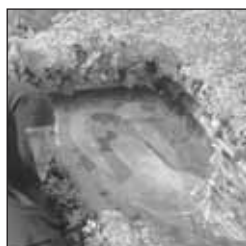
20

**ΜΟΝΑΧΙΚΕΣ
ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ:**
Εὐλαβικό ἀφιέρω-
μα σόν π.
Νεκτάριο Βιτάλη

14

**ΟΥΡΑΝΙΟΙ
ΑΝΘΡΩΠΟΙ:
Ο ΑΓΙΟΣ
ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ**

19

ΕΠΙΛΟΓΕΣ:
Ἐορτάσαμε καί
φέτος τόν Ἅγιο
Νεκτάριο

26

**ΜΕ ΛΟΓΙΑ
ΑΙΛΛΑ:**
Ἡ ἱστορία τῆς
Βασιλείπτας

Αγαπητοί μας ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, φίλοι ἀναγνώστες τοῦ Περιοδικοῦ μας "Μοναχική Ἐκφρασι"

Στὴν ἐπιστολή αὐτὴ πού μέ τόση ἀγάπη σᾶς ἀπευθύνουμε σέ κάθε τεῦχος δέν θά μπορέσω νά σᾶς μιλήσω γιά τίς χαρμόσυνες μέρες τῶν ἑορτῶν πού ἔρχονται, οὔτε γιά ἐκεῖνες πού πέρασαν, καθὼς ἐτοιμάσαμε τὴν Πανήγυρη τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου. Δέν μπορῶ νά μιλήσω γιά τίς χαρές, γιατί τό δίμηνο πού πέρασε μᾶς συγκλόνησαν τρία φοβερά γεγονότα στά ὁποῖα πολλοί ἄνθρωποι καί μάλιστα παιδιά ἔχασαν τὴ ζωὴ τους. Τό πρῶτο συνέβη στή Ρωσία, σ' ἓνα σχολεῖο μέ θύματα μικρά παιδιά πού ἔτρεξαν χαρούμενα νά παίξουν, νά γελάσουν καί νά ξεκινήσουν μέ ἐλπίδες καί παιδικά ὄνειρα τὴ νέα τους χρονιά. Τό δεύτερο γεγονός ἔγινε ἐδῶ στὴν Πατρίδα μας ὅταν στή διάρκεια μιᾶς ἐκδρομῆς κάποια ἄλλα παιδιά ἄφησαν τὴν τελευταία τους πνοή στὴν ἄσφαλτο, ἓνα πρωῒνὸ τοῦ Σεπτεμβρίου καί ὅταν ἡ νιότη τους δέν εἶχε καλὰ καλὰ ἀνθίσει. Καί τό τρίτο γεγονός εἶναι τό τραγικὸ δυστύχημα μέ τό ὁποῖο ἔφυγαν ἀπὸ κοντά μας ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας μέ τὴ συνοδεία του, κληρικοί καί λαϊκοὶ πού τὸν συνοδεύαν. Μέσα σέ λίγες λέξεις ποιὸν νά πρωτοπαρηγορήσεις καί σέ ποιὸν νά πρωτοαπευθυνθεῖς. Στίς μητέρες πού ντύθηκαν στά μαῦρα καί τὰ μάτια τους ἴσως δέν στεγνώσουν ποτέ... Στὴ μακρινὴ Ἀφρική πού ἔχασε τὸν μεγάλο πατέρα καί προστάτη της; Στὴ μακρινὴ Μαδαγασκάρη, ἐκεῖ πού ὁ Ἅγιος Μητροπολίτης της Νεκτάριος ἔκανε παιδιά του ὅλα τὰ παιδιά της καί ἔτρεχε γι' αὐτὰ περισσότερο καί ἀπὸ τοὺς σαρκικοὺς γονεῖς τους ἢ ἀκόμα καί στὴ Μονὴ τοῦ Μαχαροῦ πού ὀρφάνεψε ξαφνικά ἀπὸ τὸν στοργικὸ της πνευματικὸ πατέρα Γέροντα Ἀρσένιο; Ὅλα αὐτὰ προκαλοῦν πράγματι τὸν ἀνθρώπινο πόνο, τὴ θλίψη ἀλλὰ ὄχι τὴν ἀπελπισία, οὔτε τὴν ἀγανάκτηση. Συνοδέψαμε σὸ κοιμητήριο τὰ σώματα αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων, στὸν αἰώνιο ὕπνο τους, ὄχι στὸν θάνατό τους. Γιατί ὁ θάνατος ἔχει νικηθεῖ καί δέν ὑπάρχει

καί οἱ ψυχές ὄλων αὐτῶν, ψυχές λευκές καί ἀγνές σάν τῶν ἀγγέλων πέταξαν γιά τὴν χώρα τῶν Ἀγγέλων, γιά τὴν ἀγκαλιά τοῦ Θεοῦ, γιά νά χαίρονται γιά πάντα, ἐκεῖ πού δέν ὑπάρχει πόνος, θλίψη καί στεναγμός. Ἐκεῖ πού ὑπάρχει πάντα φῶς. Ἐκεῖ πού ὑπάρχει πάντα ἀγάπη. Ἐκεῖ στὸν Παράδεισο πέταξαν οἱ ψυχές αὐτῶν τῶν παιδιῶν, τοῦ Πατριάρχου μας καί τῶν κληρικῶν μας ἐγκαταλείποντας μιὰ ζωὴ μέσα σέ σκληροὺς ἀγῶνες, πόνους, δοκιμασίες. Οἱ κληρικοὶ μας συνάντησαν Αὐτὸν πού πόθησαν καί τὰ παιδιά ἔκαναν φίλους τοὺς ἀγγέλους καί γιά παιχνίδι ἔχουν πιά τὴν ὕμνωδία σὸ Θεό. Ποιὸς δέν τοὺς ζηλεύει, ποιὸς δέν θά' θελε ὅταν ἔρθει ἡ ὥρα του γιά ν' ἀκολουθήσει τὸ νόμο τοῦ τέλους νά βρεθεῖ καὶ αὐτὸς στὴ χώρα τῶν ἀγγέλων. Μὲ μιὰ ψυχὴ καθαρὴ καί λευκὴ σάν τῶν μικρῶν παιδιῶν...

Εὐχόμεστε ἡ Παναγία μας, ἡ Μητέρα ὄλων μας νά παρηγορεῖ καί νά παραστέκει σ' ὄλες αὐτές τίς μητέρες πού ὅπως καὶ ἐκεῖνη ἔχασαν τὰ παιδιά τους. Ἀλλὰ καὶ ἐμεῖς ἄς μὴν ξεχάσουμε ἀπὸ τὴ μνήμη μας ὄλες αὐτές τίς ψυχούλες πού ἔφυγαν ἀπὸ αὐτὸν τὸν κόσμο, ἀλλὰ πάντα νά τίς θυμόμαστε στὴν προσευχὴ μας. Ἄλλωστε μὴν λησμονοῦμε ὅτι ὄλοι μας κάποια στιγμὴ αὐτὸ τὸ δρόμο θά βαδίσουμε καί κάποιοι ἄλλοι θά προσεύχονται τότε γιά μᾶς. Ἡ προσευχὴ πάντοτε παρηγορεῖ καί ὄλοι μας τὴν ἔχουμε ἀνάγκη.

*Καλὰ καὶ εὐλογημένα Χριστοῦγεννα
καὶ ἄς πορευθοῦμε τίς Ἅγιες αὐτές
ἡμέρες ὅπως οἱ μάγοι πρὸς τὸν Σωτῆρα
Χριστό, μέ δῶρα γιά τὸν τεχθέντα Κύριο
τὴν ἀγάπη καὶ τὴν προσφορὰ
πρὸς τὸν πλησίον μας.*

Ἡ Ἠγουμένη

† Μόνικα Μοναχὴ

καὶ αἱ σὶν ἐμοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφαί.

ΤΑ ΣΠΑΡΓΑΝΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ἡ Ἐλπίδα καί ἡ Σωτηρία μας

Στίς 25 τοῦ μηνός Δεκεμβρίου γιορτάζουμε τήν κατά σάρκα Γέννηση τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος μας Ἰησοῦ Χριστοῦ. Βλέποντας ὁ φιλόανθρωπος Θεός ὅτι τό γένος τῶν ἀνθρώπων τυραννιόταν ἀπό τόν διάβολο, ἀπέστειλε τόν ἄγγελό Του Γαβριήλ καί διεμήνυσε στή Θεοτόκο: “Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετά Σοῦ...” καί ὅταν ἐκείνη ἀπάντησε: “Ἴδού ἡ δούλη Κυρίου γένοιτό μοι κατά τό ρῆμα σου” εὐθύς, διά Πνεύματος Ἁγίου, συνελήφθη στήν Ἄχραντο καί Παρθενική μήτρα τῆς Παναγίας ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ καί Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. Ὅταν συμπληρώθηκαν οἱ ἑννέα μήνες ἀπό τήν σύλληψη, τότε ἐξεδόθη διάταγμα ἀπό τόν Καίσαρα Αὐγουστο ν’ ἀπογραφεῖ ὅλη ἡ οἰκουμένη πού ἦταν ὑπό τήν ἐξουσία του καί ὁ ἡγεμόνας Κυρήνιος ἀπεστάλη στή Ἱερουσόλυμα γιά νά τελέσει τήν ἀπογραφή στήν περιοχὴ ἐκείνη. Μὲ αὐτόν τόν τρόπο συνέβαλαν ἀκόμα καί οἱ ἄπιστοι στό νά ἐπαληθευθοῦν οἱ Γραφές καί ὁ Κύριός μας νά γεννηθεῖ ὄχι στή Γαλιλαία ὅπου ἔμεναν ἡ Μαρία μέ τό μνηστήρα της Ἰωσήφ, ἀλλά στήν Ἰουδαία καί μάλιστα στήν πόλη Βηθλεέμ. Γιατί ἐκεῖ ἔφθασε ὁ μνήστωρ Ἰωσήφ μέ τήν Θεοτόκο πού ἦταν ἔτοιμη νά γεννησεῖ γιατί αὐτή ἦταν ἡ πόλη τῆς καταγωγῆς του. Κι ἐπειδή δέν βρέθηκε κατοικία

γιά νά μείνουν, ἐπειδή πολύ λαός εἶχε μαζευθεῖ γιά τήν ἀπογραφή, μπήκαν μέσα σ’ ἓνα φτωχικό σπήλαιο, σέ μία φάτνη, ὅπου ἡ Θεοτόκος γέννησε ἀφθόρως τόν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό καί σπαργάνωσε ὡς Βρέφος τόν Κτίστη τῶν ἀπάντων καί Τόν ἔβαλε στήν φάτνη τῶν ἀλόγων ζώων. Αὐτή τῆ γιορτή λοιπόν γιορτάζουμε σήμερα. Τά Χριστούγεννα, τοῦ Θεοῦ τῆ φανέρωση. Γιατί ὁ Ἄορατος σήμερα φαίνεται, ὁ Θεός ἄνθρωπος γίνεται καί γεννᾶται στό χρόνο. Σήμερα ἡ Βηθλεέμ ἔγινε ὁμοία μέ τόν οὐρανό, ἀφοῦ σ’ αὐτήν ἐμφανίστηκαν ἀντί γι’ ἀστέρια, ἄγγελοι πού ἀνυμνοῦν τό Θεό καί δέχθηκε μέ τρόπο θαυμαστό, ὄχι τόν φυσικό ἥλιο, ἀλλά τόν Ἥλιο τῆς Δικαιοσύνης μ’ ἓναν τρόπο μυστηριακό καί τόσο θαυμαστό, ἀφοῦ ἐκεῖ ὅπου ἐκδηλώνεται ἡ θέληση τοῦ Θεοῦ νικῶνται οἱ φυσικοί νόμοι. Ὁ Θεός θέλησε καί κατέβηκε ἀπό τοὺς οὐρανοὺς καί ἔσωσε τόν ἄνθρωπο. Σήμερα γεννιέται ὁ Αἰώνιος. Καί γίνεται ἄνθρωπος ὁ Θεός χωρίς νά παύσει νά εἶναι Θεός. Καί ὅταν γεννήθηκε οἱ Ἰουδαῖοι δέν παραδέχθηκαν τήν παράδοξη Γέννησή Του καί οἱ φαρισαῖοι παρερμήνευαν τίς Θεῖες Γραφές καί οἱ Γραμματεῖς δίδασκαν τά ἀντίθετα τοῦ μωσαϊκοῦ νόμου. Ὁ Ἡρώδης γύρευε τό νεογέννητο ὄχι γιά νά τοῦ προσφέρει τιμές, μά γιά νά τό σκοτώσει. Ἦρθαν Ποιμένες γιά νά προ-

από γυναίκα για να μετατρέψει σε χαρά τις λύπες της γυναίκας. Ἦρθαν παρθένοι στὸν Υἱὸ τῆς Παρθένου καὶ ἀποροῦσαν πῶς ὁ Δημιουργὸς τῶν μητρικῶν μαστῶν καὶ τοῦ γάλακτος, Ἐκεῖνος πού κάνει τοὺς μαστοὺς νά βγάζουν μόνοι τους ἄφθονο γάλα, πῶς ἔφαγε παιδική τροφή ἀπὸ Μητέρα παρθένο. Ἦρθαν τὰ νήπια σ' Ἐκεῖνον πού ἐγινε νήπιο γιὰ νά συντεθεῖ ὕμνος στὸν Κύριο ἀπὸ νήπια πού ἀκόμα θηλάζουν. Ἦρθαν παιδιὰ πρὸς τὸ Παιδί πού τὰ ἔκανε μάρτυρές Του, ἐξαιτίας τῆς θηριωδίας τοῦ Ἡρώδη. Ἦρθαμε ὅλοι ἐμεῖς οἱ δούλοι σ' Ἐκεῖνον πού ἔλαβε δούλου μορφή γιὰ νά μετατρέψει σ' ἐλευθερία τὴ δουλεία μας. Ἦρθαν οἱ ψαράδες σ' Ἐκεῖνον πού τοὺς μετέτρεψε ἀπὸ ἀπλοὺς ψαράδες σὲ ψαράδες ἀνθρώπων.

σκυνήσουν τὸν καλὸ Ποιμένα πού θυσιάζεται γιὰ νά σώσει τὰ πρόβατά Του. Ἦρθαν ἄνδρες σ' Ἐκεῖνον πού ἐγινε ἄνθρωπος καὶ θεράπευσε τίς τλαιπωρίες τῶν δούλων Του. Ἦρθαν γυναῖκες νά προσκυνήσουν Ἐκεῖνον πού γεννήθηκε

Ἦρθαν τελῶνες σ' Ἐκεῖνον πού ἀνέδειξε ἓναν ἀπὸ τοὺς τελῶνες σὲ Εὐαγγελιστή. Ἦρθαν οἱ πόρνες σ' Ἐκεῖνον πού ἄφησε τὰ πόδια Του νά τὰ βρέξει μὲ τὰ δάκρυνά της ἢ πόρνη. Ὅλοι οἱ ἁμαρτωλοὶ ἦρθαν νά δοῦν τὸν Ἄμνὸ τοῦ Θεοῦ πού σήκωσε

πάντω Του τήν ἁμαρτία ὄλου τοῦ κόσμου. Οἱ μάγοι, οἱ ποιμένες, οἱ τελῶνες, οἱ πόρνες, ἡ Σαμαρειτίδα, ἡ Χαναναία, ὄλοι πανηγυρίζουν χαρούμενοι. Πανηγυρίζουμε κι ἐμεῖς μαζί τους κρατώντας στά χέρια μας ὄχι μουσικά ὄργανα, ἀλλά τά σπάργανα τοῦ Χριστοῦ, γιατί αὐτά εἶναι ἡ ἐλπίδα μας, αὐτά εἶναι ἡ ζωή μας αὐτά εἶναι ἡ σωτηρία μας. Γι' αὐτό τά ἔχουμε γιά πάντα μαζί μας γιά νά μᾶς δώσουν κι ἐμᾶς μέ τή δική τους δύναμη τήν ἱκανότητα νά ψάλλουμε μαζί μέ τούς ἀγγέλους “Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῶ”...

Σήμερα γεννιέται ἀπό τήν Παρθένο Ἐκεῖνος πού γεννήθηκε ἀπό τόν Πατέρα μέ τρόπο ἀνέκφραστο πρῖν ἀπό ὄλους τούς αἰῶνες. Σήμερα γεννήθηκε ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, ὄχι σύμφωνα μέ τούς νόμους τῆς φύσης, ἀλλά ὄπως γνωρίζει ἡ χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Καί ἡ προαιώνια Γέννησή Του εἶναι ἀληθινή καί ἡ ἐπίγεια εἶναι ἀναμφισβήτητη. Συνεπῶς οὔτε ἡ προαιώνια Γέννησή Του μπορεῖ νά ἐρμηνευθεῖ, ἀλλά οὔτε καί ἡ ἔλευσή Του πάνω στή γῆ δέχεται προσπάθεια κατανοήσεως. Βλέπω τή Μητέρα, ἀτενίζω τό Βρέφος, ἀλλά ἀδυνατῶ νά συλλάβω τόν τρόπο τῆς Γεννήσεως. Πόσο ἀνέκφραστη εἶναι ἡ Χάρη τοῦ Θεοῦ! Ὁ Μονογενής Λόγος πού γεννήθηκε πρῖν ἀπ' ὄλους τούς αἰῶνες, ὁ ἀπρόσιτος καί ἀσώματος καί μοναδικός εἰσηλθε στό φθαρό καί ὄρατό ἀνθρώπινο σῶμα. Γιά ποιό λόγο; Γιά νά διδάξει μέ τήν παρουσία Του καί μέ τόν τρόπο αὐτό νά μᾶς ὄδηγήσει πρὸς τά ἀόρατα. Σήμερα λοιπόν λύθηκαν τά μακροχρόνια δεσμά, ντροπιάστηκε ὁ διάβολος, οἱ δαίμονες ἐκδιώχθηκαν, καταργήθηκε ὁ θάνατος, ἀνοίχθηκαν οἱ πύλες τοῦ Παραδείσου, ἐξαφανίστηκε ἡ κατάρα, ἀπομακρύνθηκε ἡ ἁμαρτία, ἡ πλάνη καταργήθηκε, ἡ ἀλήθεια ἐπανῆλθε καί διαδόθηκε τό κήρυγμα τῆς

εὐσεβείας παντοῦ. Ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν μεταφυτεύθηκε στή γῆ. Οἱ ἄγγελοι ἐπικοινωνοῦν μέ τούς ἀνθρώπους καί οἱ ἄνθρωποι χωρίς φόβο συνομιλοῦν μέ τούς ἀγγέλους. Ἀλλά γιατί συμβαίνουν αὐτά; Ἐπειδή κατέβηκε ὁ Θεός στή γῆ, καί ὁ ἄνθρωπος ἀνέβηκε στούς οὐρανοῦς. Ἦρθε λοιπόν ὁ Θεός στή γῆ ἐνῶ ἦταν ἀποκλειστικά στόν Οὐρανό. Καί ἐνῶ εἶναι Ὀλόκληρος στόν Οὐρανό εἶναι Ὀλόκληρος καί στή γῆ. Ἐνῶ ἦταν Λόγος, ἔλαβε ἀνθρώπινη μορφή, ἐγινε ἀνθρωπος γιά νά κατοικήσει μέσα στούς ἀνθρώπους. Ἐνῶ ἦταν Θεός, σαρκώθηκε καί ἡ φάτνη δέχθηκε Ἐκεῖνον πού δέ χωροῦσε ὁ οὐρανός. Τοποθετήθηκε στή φάτνη κι ἔλαβε παιδική τροφή ἀπό Μητέρα Παρθένο. Ἐκεῖνος πού προνοεῖ καί τρέφει ὄλα τά σύμπαντα. Ἀνέχεται νά κρατηθεῖ ὡς Βρέφος πού θηλάζει στήν ἀγκαλιά τῆς Παρθένου γιά νά μπορέσουν νά τόν πλησιάσουν οἱ μάγοι. Βλέπω ἕναν μαραγκό ταυτόχρονα καί μία φάτνη κι ἕνα βρέφος καί σπάργανα καί λεχῶνα Παρθένο πού στερεῖται καί τά πλέον ἀπαραιτήτα. Βλέπω τά πάντα νά εἶναι φτωχικά, τά πάντα νά πλημμυρίζουν ἀπό ἀνέχεια. Εἶδες πλούτος πού ὑπάρχει μέσα σέ τόσο μεγάλη φτώχεια; Εἶδες πῶς, ἐνῶ ὁ Χριστός ἦταν πλούσιος, πτώχευσε γιά χάρη μας; Δέν εἶχε οὔτε κρεβάτι, οὔτε στρώμα καί γι' αὐτό τοποθετήθηκε σέ μιᾶ ξερή φάτνη. ὦ φτώχεια πού εἶσαι πηγὴ πλούτου! ὦ πλοῦτε ἀμέτρητε πού κρῦβεσαι ἀπὸ τήν φτώχεια! Εἶναι ξεπλωμένοι μέσα στή φάτνη καί συνταράσσει τήν Οἰκουμένη. Τυλίγεται μέ σπάργανα καί διασπᾶ τά δεσμά τῆς ἁμαρτίας. Ἀκόμα δέ μίλησε καί δίδαξε τούς μάγους καί τούς παρακίνησε σέ μετάνοια καί μεταστροφή. Κοντά Του εἶναι ἡ Μαρία πού εἶναι Παρθένο καί Μητέρα μαζί. Κοντά Του καί ὁ Ἰωσήφ πού λεγόταν, χωρίς νά εἶναι, πατέ-

ρας. Χωρίς νά είναι λεγόταν ἄνδρας τῆς Μαρίας κι ἐκείνη, χωρίς νά εἶναι, λεγόταν γυναίκα τοῦ Ἰωσήφ. Ὁ Ἰωσήφ μνηστεύθηκε μόνο τή Μαρία καί τό Ἅγιο Πνεῦμα τή σκέπασε μέ τήν χάρη Του. Γι' αὐτό καί βρισκόταν σέ ἀπορία ὁ Ἰωσήφ καί δέν γνώριζε πῶς νά χαρακτηρίσει τό Βρέφος. Δέν εἶχε ἰδέα γιά τόν τρόπο πού γεννήθηκε τό παιδί, μέχρι πού τοῦ ἤρθε τό μήνυμα ἀπό τόν οὐρανό μέ τή φωνή τοῦ ἀγγέλου: “Μή φοβάσαι Ἰωσήφ γιατί ἐκεῖνο πού γεννήθηκε μέσα της προέρχεται ἀπό Πνεῦμα Ἅγιο” (Ματθ. 1,20). Τό Ἅγιο Πνεῦμα λοιπόν σκέπασε τήν Παρθένο. Πρίν ἀπό πολλούς αἰῶνες ὁ διάβολος ἐξαπάτησε τήν Εὐά πού ἦταν κι ἐκείνη παρθένος, πού ὁμως ὅταν ἐξαπατήθηκε, μέ τά λόγια της προκάλεσε τόν θάνατο στό ἀνθρώπινο γένος. Ἐνῶ ἡ Μαρία γέννησε μέ ἀνθρώπι-

νη μορφή τό Θεό Λόγο πού σέ μᾶς ἔγινε φορέας τῆς αἰώνιας ζωῆς. Ὁ λόγος τῆς Εὐᾶς ὑπέδειξε τό ξύλο μέ τό ὅποιο ἐκδιώχθηκε ὁ Ἄδάμ ἀπό τόν Παράδεισο, ὁ Λόγος ὁμως πού γεννήθηκε ἀπό τήν Παρθένο ἔδειξε τό Σταυρό μέ τόν ὅποιο μπροστά στά μάτια τοῦ Ἄδάμ ὁδήγησε τό ληστή στόν Παράδεισο. Γι' αὐτό καί σήμερα ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἐνῶ εἶναι Θεός, ἐμφανίστηκε μέ ἀνθρώπινη μορφή γιά νά καταργήσει τό ψεῦδος καί νά ἐπαναφέρει μέ μυστικό τρόπο τή λατρεία στό μόνο Θεό. Ἄς δοξάσουμε λοιπόν Ἐκεῖνον, τόν Χριστό πού μᾶς ἄνοιξε δρόμο μέσα ἀπό ἀδιάβαστο τόπο μαζί μέ τόν Πατέρα καί τό Ἅγιο Πνεῦμα τώρα καί στούς ἀπέραντους αἰῶνες. Ἀμήν. (βιβλ. *Συναξαριστής Δεκεμβρίου καί ὁμιλία στή Γενέθλιο ἡμέρα τοῦ Σωτήρος μας, Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου*)

Τί ἦταν τό Ἄστρο τῆς Βηθλεέμ

*Τοῦ Ἰησοῦ Γεννηθέντος ἐν Βηθλεέμ τῆς Ἰουδαίας
ἐν ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ Βασιλέως, ἰδοὺ μάγοι ἀπὸ ἀνατολῶν
παρεγένοντο εἰς Ἱερουσόλυμα, λέγοντες· Ποῦ ἐστὶν ὁ τεχθεὶς βασιλεὺς
τῶν Ἰουδαίων; Ἔτιδομεν γάρ αὐτοῦ τὸν ἀστέρα ἐν τῇ ἀνατολῇ
καὶ ἠλθομεν προσκυνῆσαι αὐτῷ”...*

Σχοιμε ὅλοι μας ἀκούσει καὶ διαβάσει ὅτι τὴν ἡμέρα τῆς Γεννήσεως τοῦ Κυρίου μας παρουσιάστηκε στὸν οὐρανὸ ἓνα ἀστέρι τὸ ὁποῖο βοήθησε καὶ ὀδήγησε τοὺς μάγους, τοὺς ἀστρονόμους δηλαδή τῆς ἐποχῆς ἐκείνης καὶ ὄχι μάγους μὲ τὴν ιδιότητα πού ἐννοοῦμε σήμερα, νὰ βροῦν τὸ σπήλαιο πού γεννήθηκε ὁ Ἰησοῦς Χριστός ἐκ Παρθένου Μαρίας.

Αὐτὸ τὸ ἀστέρι προβλημάτισε πάρα πολλοὺς ἐπιστήμονες γιὰ τὸ τί ἀκριβῶς ἦταν. Ἡ Ἁγία Γραφή ξεκάθαρα μᾶς λέει ὅτι ἦταν ἓνα ἀστέρι τὸ ὁποῖο ἔφεγγε μὲ μία λάμψη πάρα πολὺ ἰσχυρὴ καὶ ἔδειχνε τὸ σημεῖο πού βρισκόταν τὸ Θεῖο Βρέφος.

Κάποιοι ἀστρονόμοι ἰσχυρίζονται ὅτι τὸ ἀστέρι αὐτὸ ἦταν μιὰ σύνοδος Πλανητῶν, λέγοντας ὅτι τὰ χρόνια πού γεννήθηκε ὁ Χριστός ἔγινε μιὰ σύνοδος Πλανητῶν, ἓνα πολὺ σπάνιο φαινόμενο.

Ἄλλοι πάλι λένε ὅτι τὸ ἀστέρι αὐτὸ ἦταν κάποιος πλανήτης στὸν ὁποῖο ὁ Θεός ἔδωσε δύναμη καὶ ἐξουσία ὥστε νὰ φωτίζει τὸ Θεῖο Βρέφος.

Τί ἀπ’ ὅλα ἄραγε νὰ ἦταν; Νὰ ἦταν αὐτὸ τὸ ἀστέρι πού τοῦ ἔδωσε ὁ Θεός κάποια λάμψη; Νὰ ἦταν σύνοδος τῶν Πλανητῶν; Ἀλλὰ ἂν ἐξετάσουμε ἐπισημονικά τὸ φαινόμενο θὰ διαπιστώσουμε ὅτι ἡ σύνοδος αὐτὴ τῶν Πλανητῶν ἔγινε 2-3 χρόνια πρὶν τὴ γέννηση τοῦ Χριστοῦ. Γιὰ τοὺς ἐπιστήμονες λοιπόν, ἡ σύνοδος τῶν Πλανητῶν συμβόλισε κάτι μεγάλο πού θὰ συνέβαινε στὴν

άνθρωπότητα. Ήταν κατά κάποιον τρόπο ένα προμήνυμα της Γέννησης του Ήσου Χριστού.

Σύμφωνα με τον Άγιο Ιωάννη τον Χρυσόστομο δεν ήταν άστέρι, αλλά κάποια άορατη δύναμη που έλαβε μορφή άστρου.

Τό άστρο αυτό τό είδαν οί μάγοι της Ανατολής πριν από πολύ καιρό πάνω από την πατρίδα τους. Καί αυτό είναι πολύ λογικό, γιατί θά τούς χρειαζόταν πολύς χρόνος για τό ταξίδι τους μέχρι νά φτάσουν εγκαίρως στό νεογέννητο Θείο Βρέφος. Διότι τό άστέρι παρουσιάστηκε στην Ανατολή καθώς λέει η Γραφή “Μάγοι έξ ανατολῶν”, ενώ ο Χριστός γεννήθηκε στην Παλαιστίνη, όποτε για νά προλάβουν νά τόν δοῦν ως νήπιο στά σπάργανα θά χρειαζόταν πολύς χρόνος για την όδοιπορία τους, γι’ αυτό καί εμφανίστηκε ο άστέρας αυτός νωρίτερα.

Τό παράξενο λοιπόν εκείνο άστέρι ήταν πού προκάλεσε τεράστια έντύπωση στους μάγους. Έλαμπε πάρα πολύ καί δεν φάνηκε στόν ουρανό τή νύχτα, αλλά τό μεσημέρι, όταν ο ήλιος ήταν όλόλαμπρος. Όπως γνωρίζουμε τά άστέρια τήν ήμέρα, μπροστά στή λάμψη του ήλιου χάνονται. Αυτό δεν είναι δυνατόν νά συμβεί με κανένα άλλο άστέρι, ούτε καν καί με τήν ίδια τή σελήνη πού, άν

καί είναι μεγαλύτερη απ’ όλα, κρύβεται καί εξαφανίζεται άμέσως μόλις βγούν οί ακτίνες του ήλιου. Εκείνο τό άστέρι όμως νίκησε μέ τήν ύπερβολική λαμπρότητά του τίς ακτίνες του ήλιου καί αποδείχθηκε φωτεινότερο καί από αυτές.

Άλλά καί η πορεία πού ακολουθοῦσε τό άστέρι ήταν κάτι έντελῶς παράδοξο. Όπως γνωρίζουμε όλα τά άστέρια, ακόμη καί ο ήλιος καί η Σελήνη, ακολουθοῦν συγκεκριμένη πορεία, από τήν ανατολή πρὸς τή Δύση. Δεν υπάρχει άστέρι πού νά ακολουθεῖ διαφορετική τροχιά. Αυτό τό άστέρι όμως, πήγαινε από τό Βορρά πρὸς τό Νότο. Ακολουθοῦσε τήν πορεία από τήν Περσία, πού βρίσκεται στό Βορρά πρὸς τή Βηθλεέμ πού βρίσκεται Νότια, πράγμα αδύνατον για τά επιστημονικά δεδομένα.

Ένα ακόμα παράδοξο μέ αυτό τό άστέρι είναι ότι ενώ τούς όδηγοῦσε μέχρι τήν Παλαιστίνη, όταν έφτασαν στά Ίεροσόλυμα κρύφτηκε. Έπειτα φανερώθηκε πάλι όταν έπρόκειτο ν’ αναχωρήσουν, αφού ανακοίνωσαν στόν Ηρώδη τήν αίτία τής αρίξεως τους.

Όλα αυτά αποδεικνύουν ότι δεν πρόκειται για κίνηση άστρου, αλλά για κίνηση κάποιας πολύ λογικής δύναμης, αφού δεν

είχε κάποια μόνιμη πορεία, αλλά κινείτο όταν έπρεπε νά κινείται, σταματούσε όταν έπρεπε νά σταματᾶ καί ρύθμιζε τά πάντα ὅπως έπρεπε.

Ένα ἄλλο στοιχείο πού προκαλεῖ ἐντύπωση εἶναι ὁ τρόπος μέ τόν ὁποῖο τούς ὀδηγοῦσε, καθῶς δέν τούς ὀδηγοῦσε ἀπό τόν οὐρανό, ἀφοῦ εἶναι ἀδύνατο νά κατατοπιζόνταν μέ αὐτόν τόν τρόπο. Ἀλλά κατέβαινε χαμηλά καί τούς ὀδηγοῦσε. Εἶναι κατανοητό σέ ὅλους ὅτι δέν εἶναι δυνατόν ἕνα ἀστέρι νά κάνει γνωστό ἕνα τόπο τόσο μικρό ὅσο μία καλύβη ἢ μᾶλλον καλύτερα τό σῶμα ἐνός νηπίου. Καί αὐτό γιατί τό ἀστέρι βρισκόμενο σέ μεγάλο ὕψος εἶναι ἀδύνατο νά ἐπισημάνει καί νά κάνει γνωστό ἕνα τόσο μικρό τόπο. Αὐτό εἶναι δυνατό νά τό ἀντιληφθεῖ κανεῖς ἀπό τή Σελήνη ἢ ὅποια, ἄν καί εἶναι μεγαλύτερη ἀπό ὅλα τά ἀστέρια, δίνει τήν ἐντύπωση σέ ὅλους τούς κατοίκους τῆς γῆς, ὅτι βρίσκεται κοντά τους, ἀνεξάρτητα ἀπό τό σημεῖο τῆς γῆς στό ὁποῖο βρίσκεται ὁ καθένας. Ἄρα λοιπόν, πῶς θά ἔδειχνε ἕνα ἀστέρι ἕνα τόπο τόσο μικρό ὅσο εἶναι ἡ φάτνη, ἄν δέν ἄφηνε τό ὕψος ἐκεῖνο καί δέν κατέβαινε χαμηλά, πάνω ἀπό τό κεφάλι τοῦ παιδιοῦ;

Γιατί ὁμως, τό ἀστέρι νά δείχνει τό παιδί; Γιά τόν ἀπλούστατο λόγο, γιά νά γίνει ὁρατός ὁ Βασιλιάς. Γιατί δέν ὑπῆρχε κανένα ἄλλο σημεῖο πού νά δείχνει ὅτι τό τεχθέν παιδί εἶναι ὁ ἀναμενόμενος Μεσσίας, οὔτε τό σπίτι ἦταν μεγαλοπρεπές, οὔτε ἡ Μητέρα λαμπρά καί ἐπίσημη... Μέσα σ' ἕνα στάβλο, “ἐνδεδυμένος πτωχεῖαν” γεννήθηκε ὁ Σωτήρας Χριστός μας.

Ἀπό ὅλα αὐτά συμπεραίνουμε, ὅπως λέει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ὅτι τό ἀστέρι αὐτό ἦταν ἄγγελος Κυρίου. Νά λοιπόν τί ἦταν τό ἀστέρι πού παρουσιάστηκε στή Βηθλεέμ: Ἄγγελος Κυρίου.

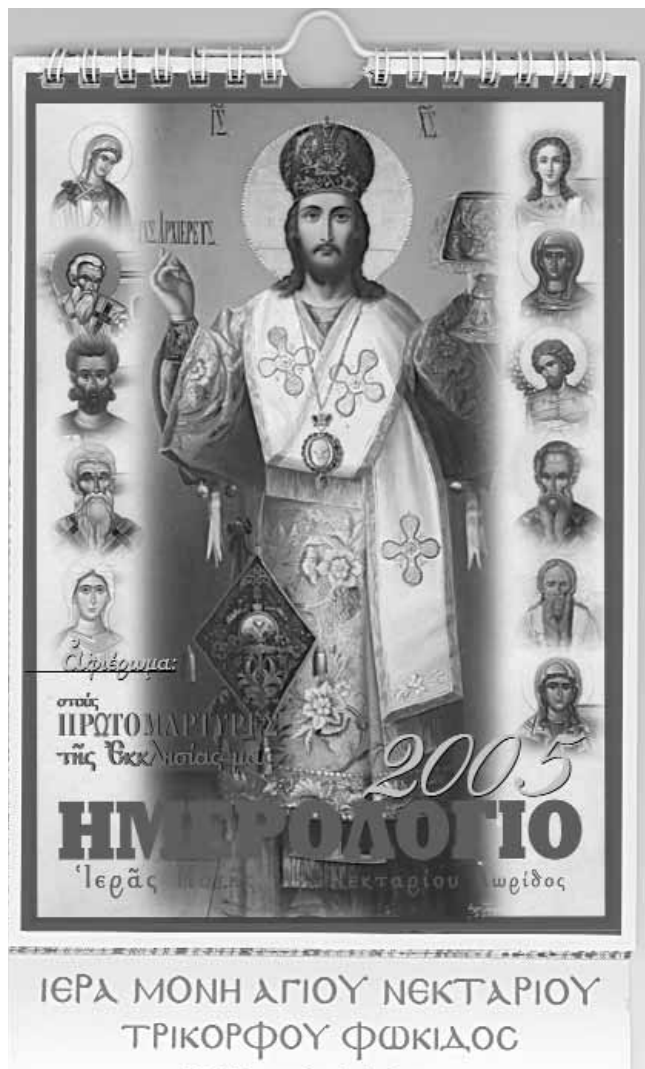
Γεννᾶται ὁμως μιά ἀπορία. Γιατί νά παρουσιαστεῖ ὡς ἀστέρι καί δέν παρουσιά-

στηκε ὡς Ἄγγελος πού ἦταν στήν πραγματικότητα; Καί ὁ λόγος εἶναι γιατί οἱ μάγοι ἦταν εἰδωλολάτρες καί δέν πίστευαν στό Θεό καί στίς προφητείες. Ὅποτε ἄν παρουσιαζόταν κάποιος ἄγγελος δέν θά τόν πίστευαν. Ὁ Θεός τούς ἔδωσε σημεῖο πού μπορούσαν νά πιστέψουν. Αὐτοί πίστευαν στά ἄστρα καί γι' αὐτό ὁ Θεός χρησιμοποίησε αὐτό τόν τρόπο γιά νά τούς φέρει κοντά Του. Γιατί ὁμως τό ἀστέρι καθοδήγησε τούς ἄπιστους μάγους στό Θεῖο Βρέφος; Γιά νά καυτηριάσει τήν ἀναισθησία τῶν Ἰουδαίων. Ἐπειδή δηλαδή, ἄν καί ἄκουγαν συνεχῶς τούς προφῆτες νά μιλοῦν γιά τήν ἐνανθρώπιση τοῦ Χριστοῦ, δέν ἔδιναν τήν ἀπαιτούμενη σημασία, γι' αὐτό καί κάλεσε τούς βάρβαρους ἀπό τή μακρινή Ἀνατολή ν' ἀναζητοῦν πρῶτοι τό Σωτήρα πού βρισκόταν κοντά τους καί ν' ἀκούσουν ἀπό περσική φωνή ἐκεῖνα πού δέν θέλησαν νά μάθουν ἀπό τούς προφῆτες.

Ἄς ἀκολουθήσουμε λοιπόν καί μεῖς τούς βαρβάρους μάγους καί ἄς βαδίσουμε μακρινή ἀπόσταση γιά νά δοῦμε τόν Χριστό, γιατί κι ἐκεῖνοι ἄν δέν ταξίδευαν μακριά ἀπό τή γῆ τους δέν θά Τόν ἐβλεπαν καί δέν θά Τόν γνώριζαν ποτέ. Ἄς σηκωθοῦμε λοιπόν κι ἐμεῖς καί ἄς τρέξουμε στό σπίτι τοῦ Παιδιοῦ. Καί ἄν μᾶς ἐμποδίσουν στό δρόμο μας αὐτό, εἴτε βασιλεῖς, εἴτε πλήθη, εἴτε τύρρανοι, ἄς μὴν ἀφήσουμε τόν πόθο μας νά σβῆσει. Ἄφησε λοιπόν κι ἐσύ τά πάντα καί τρέξε πρὸς τήν Βηθλεέμ. Ἄν εἶσαι βοσκός, θά δεῖς τό παιδί στό κατάλυμα. Ἄν εἶσαι μάγος κανένα ἐμπόδιο ἀπό τήν ιδιότητά σου, φθάνει νά ἔλθεις γιά ν' ἀποδώσεις τιμὴ καί προσκύνηση. Πρόσεξε μόνο μὴ μοιάσεις μέ τόν Ἡρώδη καί πεῖς “Ἄς ἔλθω κι ἐγὼ γιά νά Τόν προσκυνήσω” καί ὅταν ἔλθεις, θελήσεις νά Τόν φονεύσεις....

Ἰεροῦ Χρυσόστομου)

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ 2005

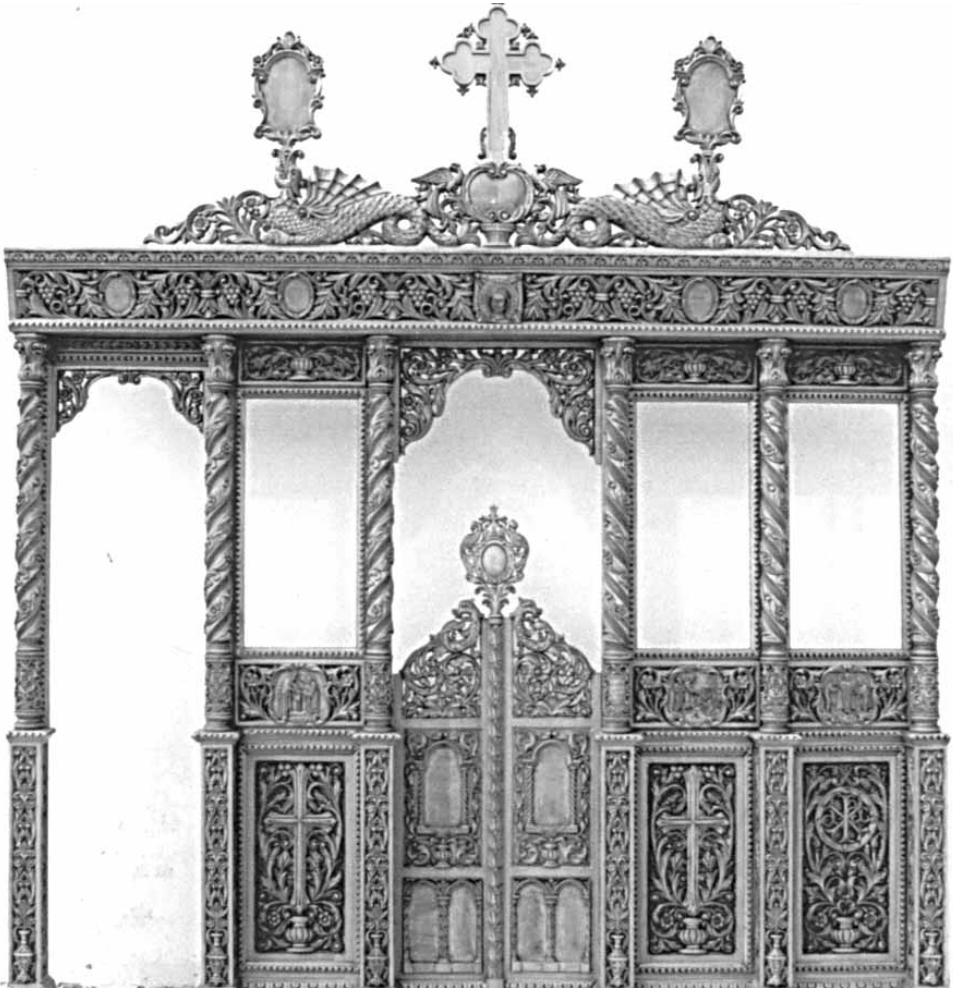
Σᾶς παρακαλοῦμε θεομὰ ὄλοι νά βάλετε στό σπίτι σας τό Ἡμερολόγιο τῆς Ἱεράς Μονῆς μας γιά τό νέο ἔτος 2005. Εἶναι καθιστό καί κρεμαστό καί εἶναι ἐπίσης ἀφιερωμένο στούς Πρωτομάρτυρες τῆς Ἐκκλησίας μας. Ὅπως κάθε χρόνο ἀναγράφονται σέ αὐτό ὅλες οἱ νηστεῖες καί οἱ ἑορτές ἀναλυτικά. Ἐνα ἡμερολόγιο ἀποτελεῖ ἕνα ὠραῖο καί πνευματικό δῶρο γιά τή νέα χρονιά.

Θεομή παράκληση: Βοηθεῖστε μας νά συνεχίσουμε τό ἔργο μας διαθέτοντας ἕνα ἢ περισσότερα ἡμερολόγια.

Μπορεῖτε νά μᾶς τηλεφωνήσετε νά σᾶς στείλουμε ὅσα τεμάχια μᾶς ζητήσετε γιά νά τά δώσετε σέ φίλους, συγγενεῖς καί γνωστούς σας.

τηλέφωνο Ἱεράς Μονῆς
26340-44391

**Τό ΤΕΜΠΛΟ στό παρεκκλήσιο
τῆς ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΤΗΣ ΓΟΡΓΟΥΪΠΗΚΟΟΥ
ἔχει ἀνάγκη ἀπό τή βοήθειά σας.
Σᾶς παρακαλοῦμε μὴ μᾶς ξεχνᾶτε.**

Ἀγαπητοί μας ἀδελφοί,

Ἦδη κάποιοι ἀπό ἐσᾶς ἔχετε ἀνταποκριθεῖ στήν ἐκκλησίᾳ μας γιά βοήθεια γιά νά μπορέσουμε νά ἀγοράσουμε τό ξυλόγλυπτο τέμπλο γιά τό παρεκκλήσιο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας, ἀφιερωμένο στήν Παναγία τή Γοργοῦπήκοο.

Γι' ἄλλη μιά φορά λοιπόν σᾶς παρακαλοῦμε νά μᾶς βοηθήσετε ἀπό τό ὑστέρημα ἢ τό περίσσειμά σας γιά νά συγκεντρωθεῖ τό ποσό τῶν 20.000 εὐρώ πού ἀπαιτεῖτε γιά τήν ἀγορά του. Καί νά εἶστε βέβαιοι ὅτι τά ὀνόματά σας ὡς κτίτορες τοῦ παρεκκλησίου τῆς Παναγίας μας θά μνημονεύονται στό δίπτυχό μας ἐσαεῖ. Ὅπως οἱ κτίτορες θά βοηθήσουν τό ἐκκλησάκι τῆς Παναγίας μας γιά νά ἀποκτήσει τό τέμπλο του, ἔτσι καί ἡ Παναγία μας ἰδιαίτερα ὡς Γοργοῦπήκοος, γοργά θά προστρέχει στίς ἀνάγκες σας.

Ο ΑΓΙΟΣ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΠΕΝΤΑΠΟΛΕΩΣ

Ὁ θαυματουργός

Ο Ἅγιος Νεκτάριος, κατά κόσμον Ἀναστάσιος Κεφαλάς, γεννήθηκε τήν 1η Ὀκτωβρίου τοῦ 1846 στή Σηλυβρία τῆς Θράκης. Γονεῖς του ἦταν ὁ Δῆμος καί ἡ Βασιλική Κεφαλά, ἄνθρωποι φτωχοί ἀλλά κοντά στό Θεό. Εἰδικά ἡ γιαγιά του ἦταν πάρα πολύ πιστή γυναίκα καί εὐσεβής.

Στά δεκατέσσερά του χρόνια ἀναγκάστηκε νά ἐγκαταλείψει τή γενέτειρά του καί νά κατευθυνθεῖ πρὸς τήν Κωνσταντινούπολη, ὅπου δούλεψε σκληρά γιά νά ζήσει. Κυκλοφοροῦσε ξυπόλητος, φόραγε τριμμένα παπουτσάκια, ἔκανε διάφορες δουλειές σέ διάφορα καταστήματα. Κάποια στιγμή, ἔφθασε σέ τέτοια πείνα, πού ἔγραψε γράμμα μέ παραλήπτη “πρὸς τόν Ἰησοῦ Χριστό, εἰς τοὺς οὐρανοὺς”!

Σέ ἡλικία 20 ἐτῶν, πηγαίνει στά Ἱεροσόλυμα, γιά νά προσκυνήσει. Γυρίζοντας ἀπό τοὺς Ἁγίους Τόπους, τόν ἴδιο χρόνο ταξιδεύει στή Χίο. Διορίζεται δάσκαλος, παρόλο πού δέν εἶχε πάρει τό πτυχίο του, στό χωριό Λιθί, ὅπου ὑπηρετεῖ ἐπὶ 7 καί πλέον ἔτη. Ἦταν ὑπόδειγμα καλοῦ καί συνεπῆ δασκάλου. Ἐκεῖ, στή Χίο, ἄναψε ἡ φλόγα στήν καρδιά του

Σηλυβρίας τόν γόνον καί Αἰγίνης τόν ἔφορον, τόν ἐσχάτως χρόνοις φανέντα, ἀρετῆς φίλον γνίσσιον Νεκτάριον τιμίσωμεν πιστοί, ὡς ἔνθεον θεράποντα Χριστοῦ· ἀναβλύζει γάρ ἰάσεις παντοδαπὰς, τοῖς εὐλαβῶς κραυγάζουσι· δόξα τῷ σέ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σέ θαυμαστῶσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διά σοῦ, πᾶσιν ἰάματα.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου

για την αφιέρωση στο Χριστό. Τίς Κυριακές και τίς γιορτές, μετέβαινε στή σκήτη τῶν Ἁγίων Πατέρων καί διδασκόταν ἀπό τό γέροντα Παχώμιο, τά τῆς μοναστικῆς πολιτείας. Ἐκεῖ, τελικά κείρεται μοναχός μέ τό ὄνομα Λάζαρος, στίς 7 Νοεμβρίου 1876. Ἀργότερα, ὁ Μητροπολίτης Χίου, ἐκτιμώντας τήν εὐλάβειά του καί τήν ἀφοσίωσή του στό Θεό, τόν χειροτονεῖ διάκονο καί τόν ὀνομάζει Νεκτάριο.

Ἐκεῖ γνωρίζεται μέ κάποιον πλούσιο τῆς περιοχῆς, τόν Ἰωάννη Χωρέμη, ὁ ὁποῖος θέλοντας νά κάνει μιᾶ δωρεά στή Χίο, νά σπουδάσει κάποιον εὐλαβή νέο, ἐπιλέγει τόν διάκονο Νεκτάριο. Τόν στέλνει στήν Ἀθήνα νά τελειώσει τό Γυμνάσιο. Μετά τήν ὀλοκλήρωση τῶν σπουδῶν του, μέ σύστασή του, ὁ Νεκτάριος μεταβαίνει στήν Ἀλεξάνδρεια, στόν Πατριάρχη Σωφρόνιο, ὁ ὁποῖος τόν δέχθηκε μέ πολύ στοργή καί ἀγάπη στούς κόλπους τοῦ Πατριαρχείου. Τοῦ παρέχει ὅλα τά ἐφόδια καί τόν στέλνει γιά σπουδές στή Θεολογική Σχολή τῶν Ἀθηνῶν. Ἔτσι, τελειώνει τή Θεολογία καί ἐπιστρέφει πάλι στό Πατριαρχεῖο Ἀλεξανδρείας. Χειροτονεῖται πλέον πρεσβύτερος καί γίνε-

ται ἱεροκήρυκας τῆς Ἀλεξάνδρειας στό Κάιρο καί πατριαρχικός ἐπίτροπος στήν ἴδια πόλη. Ἀναπτύσσει τόσο μεγάλη δραστηριότητα, πού ὁ Πατριάρχης τόν χειροτονεῖ Μητροπολίτη Πενταπόλεως σέ τρία μόλις χρόνια.

Σάν Μητροπολίτης Πενταπόλεως, δείχνει ἀκόμη περισσότερο ἐνδιαφέρον καί περισσότερο ζήλο. Οἱ πάντες τόν ἀγαποῦσαν. Ὑπῆρχαν ὅμως καί κάποιοι πού τόν μισοῦσαν φοβερά. Ἦταν τρεῖς ρασοφόροι, τρεῖς ἀρχιμανδριῆτες, οἱ ὁποῖοι ἀρχισαν νά τόν ζηλεύουν καί νά τόν διώκουν. Ἐπειδή ὁ λαός τόν ἀγαποῦσε πολύ, φοβόντουσαν μήπως ἀναλάβει τόν Πατριαρχικό θρόνο, διότι ὁ Πατριάρχης ἦταν ἤδη μεγάλης ἡλικίας.

Ἔτσι, ἀρχισαν σιγά-σιγά νά τόν διαβάλλουν: Ὅτι δῆθεν εἶναι ἀνήθικος, ὅτι ἐπιδιώκει νά ἀνέβει στόν πατριαρχικό θρόνο, ὅτι εἶναι φιλόδοξος κ.λπ. Ἀκόμη καί ὁ Πατριάρχης Σωφρόνιος πέφτει θῦμα τῶν σκοφαντιῶν αὐτῶν, τίς ὁποῖες πιστεῦει ὡς ἀληθινές καί στέλνει ἓνα ἔγγραφο μήνυμα στόν Μητροπολίτη Πενταπόλεως Νεκτάριο: “Ἀπολύεσαι”. Ὁ Νεκτάριος, προσπάθησε τρεῖς φορές νά ἔρθει σέ ἐπαφή μαζί του, μάταια ὅμως. Ἀναγκάζεται λοιπόν, νά στείλει μιᾶ ἐπιστολή, ἡ ὁποία ἔφθασε στό Πατριαρχεῖο, πλὴν ὅμως δέν ἔλαβε ποτέ καμμιά ἀπάντηση. Ὁ Ἅγιος στέλνει καί δεύτερη ἐπιστολή, ἀλλά ὁ Πατριάρχης μέ ἔγγραφο του, ζητᾶ νά ἀπομακρυνθεῖ ἀπό τήν Ἀλεξάνδρεια. Τοῦ ὑπενθυμίζει, ὅτι δέν ἀνήκει πλέον στό Πατριαρχεῖο. Ἐνας χρόνος καί λίγοι μῆνες εἶχαν μόνο περάσει ἀπό τήν ἐκλογή του ὡς Μητροπολίτη καί οἱ ἐχθροί του κατάφεραν νά τόν ἐκδιώξουν. Μάλιστα, ἐπειδή αὐτό τό διάστημα δέν εἶχε κἄν εἰσπράξει κανέναν ἀπό τοῦς μισθοῦς του, δέν εἶχε χρήματα οὔτε γιά νά φύγει ἀπό τήν Αἴγυπτο στήν Ἑλλάδα. Ἀναγκάζεται λοιπόν νά δανεισθεῖ γιά νά πληρώσει τά ναῦλα του γιά τό ταξίδι.

Φθάνει στήν Ἀθήνα μέ τή “ρετσινιά” ὅμως ὅτι εἶναι ἀνήθικος!! Ὅταν παρουσιάζεται στήν Ἱερά Σύνοδο, οἱ Μητροπολίτες τόν βλέπουν μέ λοξό μάτι. Κανείς δέν τόν θέλει. Ὁ Ἅγιος, ζητᾶ, ἀπό Μητροπολίτη νά γίνει ἱεροκήρυ-

κας, κάτι που ήθελε από μικρός, νά κηρύττει δηλαδή τό λόγο του Θεού. Άδεια όμως, δέν του δίνουν. Έτσι, αναγκάζεται νά καταφύγει στόν άρμόδιο Ύπουργό. Η άπάντηση του Ύπουργού ήταν επίσης “Όχι”. Καί καθώς κατέβαινε τά σκαλιά του Ύπουργείου, δάκρυα έτρεχαν από τά μάτια του. Συναντάει στίς σκάλες κάποιον φίλο του Ύπουργού καί μέ δάκρυα στά μάτια του έξηγεί, ότι δέν έχει πόρους νά ζησει, δέν έχει πού νά μείνει, εΐναι νηστικός τόσες ήμέρες... Αύτός τόν ξαναγυρίζει στόν Ύπουργό, ό οποίος γιά νά φανεί καλός, ύπογράφει ένα χαρτί καί ή Σύνοδος τόν διορίζει ιεροκήρυκα σ' ένα άπομακρυσμένο μέρος, στην Κύμη της Εύβοίας. Οί έχθροι του όμως καί πάλι τόν είχαν προλάβει.

Στήν Άλεξάνδρεια έν τώ μεταξύ, ό κόσμος εΐχε ξεσηκωθεί, γιατί κατάλαβαν ότι όλα ήταν συκοφαντίες τών ιερέων καί ότι ό Μητροπολίτης Πενταπόλεως Νεκτάριος ήταν ήθικός καί πέραν πάσης ύποψίας. Φθάνουν λοιπόν εκεί στην Κύμη καί φίλοι, έντός τών έχθρων, οι όποιοι ξεσηκώνουν τόν κόσμο: “Σας ξεγέλασαν, εΐναι άγιος ό Νεκτάριος”. Καί τότε, γειμίζει ή εκκλησία καί όλοι ζητούν συγχώρηση γι' αυτά που είχαν κάνει στόν Άγιο, αναγνωρίζοντας τό μεγαλειό του.

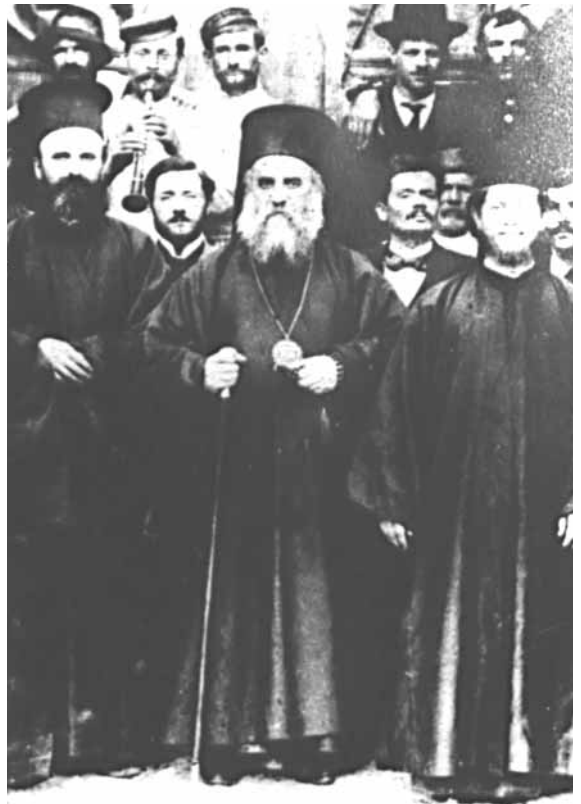
Κατόπιν από ιεροκήρυκας Κύμης, μετατίθεται στή Φθιώτιδα. Έκει, στή Λαμία, μένει στό σπίτι του Κωστή Σακκόπουλου, ό όποιος καί τόν ακολουθεί μέχρι τό τέλος της ζωής του. “Όπου πήγαινε, έκανε έργο καί γι' αυτό άπ' όπου έφευγε, οι άνθρωποι εκλαιγαν καί έτρεχαν πίσω του. Από τή Φθιώτιδα, λόγω της δράσης του, τόν καλοϋν νά αναλάβει Διευθυντής της Ριζαρείου Σχολής. Άκόμα όμως καί εκεί, οι συκοφαντίες έτρεξαν πίο γρήγορα. Άλλά μέσα στην Σχολή, όσα χρόνια έμεινε ως Διευθυντής, άπέδειξε τί ήταν: Άριστος λειτουργός, άριστος έξομολόγος, άριστος παιδαγωγός. Έγραψε πλήθος βιβλίων, αλλά καί ύμνων.

Η ψυχή του όμως λαχταρούσε καί άγαπούσε τό μοναστήρι. Διαπραγματεύεται στην Αΐγινα, ένα εγκαταλελειμένο μοναστήρι, την Άγία Τριάδα, στό όποιο εγκαταστεί τρεις μοναχές, πνευματικά του παιδιά. Παίρνει προφορική άδεια από τόν Άρχιεπίσκοπο Άθηνών Θεόκλητο, νά τελέσει τίς μοναχικές κουρές καί νά άνεγειρεί εκ βάθρων, τό Ναό καί τό Μοναστήρι. Άλλά ό σατανάς τόν φθόνησε κι εκεί. “Ο Άρχιεπίσκοπος άναιρεί τήν διά λόγου έντολή του, ή όποία φυσικά δέν μπορούσε καί νά αποδειχθεί!! Δυστυχώς, δέν ύπήρχαν έγγραφα καί δέν μπορούσε ν' αποδείξει τίποτα. Δέν φθάνει μόνο αυτό ό επόμενος Άρχιεπίσκοπος, ό Μελέτιος Μεταξάκης, κυνήγησε τόν Άγιο μέ μοναδικό του στόχο νά διαλύσει τό μοναστήρι του στην Αΐγινα.

“Ο διάβολος τόν φθόνησε, γιατί ήταν ταπεινός καί εΐχε άπειρη ύπομονή καί ακλόνητη πίστη. Έκανε τόν τσαγκάρη, έσκαβε, έχτιζε

μαζί με τις μοναχές. Όταν κάποτε, κάποια κοπέλα είχε προβλήματα με το σπύτι της κατέφυγε στο μοναστήρι για να προστατευθεί. Ο Άγιος, παίρνει την άδεια του Μητροπολίτη για να την δεχθεί και να την περιθάλψει. Η μητέρα όμως της κοπέλας τον κατηγορεί μαγιασμένα και άσταμάτητα. Μέ το θέμα ασχολείται η Ιερά Σύνοδος και φθάνει μέχρι και τον Αρχιεπίσκοπο, ο οποίος και αποφαίνεται: “Ουδέν μεμπτόν εύρίσκω”. Στην υπόθεση εμπλέκεται ακόμη και εισαγγελέας, ο οποίος καταφθάνει στο Μοναστήρι, βουτάει τον Άγιο από τα ράσα του, τον ταρακουνάει και του λέει: “Βρέ βρωμοκαλόγερε, χαρέμι τό έχεις κάνει εδώ μέσα και δέν κοκκινίζεις;”. Ο Άγιος όμως σιωπά. Σηκώνει μόνο τα μάτια του ίκετευτικά στον ουρανό και λέει: “Εκείνος γνωρίζει”. Πράγματι, ο Θεός γνώριζε και γι’ αυτό προστάτησε τον Άγιο. Η κοπέλα σέ έξεταση πού της έγινε για τό άν είναι ήθικη, βρέθηκε ήθικότατη, τό χέρι δέ του εισαγγελέα πού βούτηξε τον Άγιο, ξεράθηκε. Μετανοιωμένος έτρεξε και ζήτησε συγχώρηση από τον Άγιο, αλλά τό χέρι του δέν έγινε ποτέ καλά. Σέ λίγο καιρό μάλιστα οί γιατροί του τό έκοψαν.

Ο Άγιος Νεκτάριος έζησε λίγα χρόνια στό Μοναστήρι του. Τό 1920, προσβλήθηκε από καρκίνο του προστάτη. Έπισκέπτεται τότε για τελευταία φορά τή Παναγία τή Χρυσολεόντισσα κοντά στην Αϊγινα, πέφτει στά γόνατα και προσεύχεται για 15 ήμέρες, μέ δάκρυα στά μάτια: “Βοήθησέ με Παναγία μου νά τελειώσω τό μοναστήρι μου”. Αλλά, ο Θεός άλλιώσ ήθελε. Άρρωσταίνει βαρεία και τον μεταφέρουν στό Νοσοκομείο “Άρεταίειον”, στην Αθήνα. Όταν τον μετέφεραν εκεί, όλοι ρωποῦσαν ποιός είναι αυτός ο καλόγερος. Έγκόλλιο δέν φοροῦσε, ούτε χρήματα είχε, ούτε κάτι άλλο αξίας, ήταν πάμφτωχος και γιαυτό τον έβαλαν στό δωμάτιο των άπόρων και των μελλοθανάτων, άφου δέν διέθετε χρήματα για ένα καλύτερο δωμάτιο. Μετά από λίγο, ο Άγιος παρέδωσε τό πνεῦμα του στά χέρια του Θεοῦ. Ήταν τό βράδυ τής 8ης Νοεμβρίου του 1920 και ξημέρωνε ή 9η Νοεμβρίου.

Ο Άγιος Νεκτάριος Έπίσκοπος Πενταπόλεως εἰς μίαν ἐθνικήν ἐορτήν ἐξῆλθε ἐκ τοῦ Μοναστηρίου τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου Κρήνης ὁμοῦσι τῶ καλογεροῦσιν γυρω του νά ἐκτελέσουν τήν Ρίζακιττα μέλλοντες τερτίς τῶν ἁγίων ἐκείνων Ευφροσύνην...
ἰωηγε-Αἰγία αὐτῆ τοῦ ἁγίου Νεκταρίου ἐν ἀγάθῃ παλλῆ διαρείται τό ἁγίου Νεκταρίου Γρηγορίου Δωρεῖας
Ἄγιος Νεκτάριος
Ἄγιος Νεκτάριος
Ἄγιος Νεκτάριος

Μόλις κοιμήθηκε, τό δωμάτιο γέμισε ἄρορητι εὐωδία και για μέρες ολόκληρες εὐωδίαζε. Όπως του έβγαλαν τά ράσα για νά του φορέσουν άλλα καθαρά και τά ακούμπησαν επάνω σέ κάποιον ἄρρωστο, αυτός έγινε ἀμέσως καλά...

Μέχρι νά ξεκινήσει τό βαποράκι για τήν Αϊγινα τον εκθέσανε στον Πειραιά, τό σκηνωμά του είχε γίνει λαϊκό προσκύνημα. Όλοι τότε κατάπληκτοι παρατήρησαν ότι από τήν ήρεμη ὄψη του έσταζε κάτι σαν ιδρώτας πού μοσχομύριζε! Ο Άγιος εὐωδίαζε!

Τόν μετέφεραν στην Αϊγινα και ο κόσμος έδειξε κι εκεί τήν αγάπη του... Χτυποῦσαν οί καμπάνες του νησιου πένθημα, εκλαιγε ὅλο τό νησί. Ξεκίνησε ή πομπή πού θα τον μετέφερε στό Μοναστήρι, όπου κι εκεί ο κόσμος συνέρο-

ρε κατά μιλούνια για νά αποχαιρετήσουν όλο τον Άγιο Δεσπότη! Τρεις μέρες κράτησε τό λαϊκό προσκύνημα. Καί τό λείψανο αδιάκοπα σκορπούσε μύρο καί ευωδία παντού!

Έξι μήνες μετά, τό Μάϊο του 1921, όταν οί μοναχές θέλησαν νά κάνουν μιά επιδιόρθωση στον τάφο του Άγίου, κατάπληκτες αντίκρυσαν τό σκήνωμα του Άγίου ανέπαφο μέ τήν ίδια ευωδία όπως τήν πρώτη μέρα τής ταφής! Στόν έναμισυ χρόνο έβγαλαν πάλι τό σκήνωμα από τόν τάφο καί ξανά ή ίδια κατάσταση! Τό σώμα άκέραιο, ανέπαφο καί ευωδιάζον! Στά τρία χρόνια που άνοιξαν εκ νέου τόν τάφο ο Άγιος γαλήνιος καί άθικτος, άκέραιος όπως όταν τάφηκε, σκορπούσε άρρητη ευωδία!

Οί μοναχές τότε αποφάσισαν νά αναφέρουν τό γεγονός ότι ο Γεροντάς τους είναι άκέραιος καί ευωδιάζει στον τότε Έπίσκοπο Ύδρας κι εκείνος κοροϊδευτικά απάντησε: “Ποιός βρέ ο Νεκτάριος; Σιγά μήν άγίασε ο Νεκτάριος!”. Τό αποτέλεσμα ήταν ότι όταν κάποια φορά βρέθηκε στό Μοναστήρι ο πλέον δύσπιστος Μητροπολίτης καί κοιμήθηκε στό κρεβάτι του Άγίου, όλο τό βράδυ οί μοναχές τόν άκουγαν νά φωνάζει: “Νεκτάριε, Νεκτάριε άσε με!”. Έντρομος καί κατασυγκλονισμένος παραδέχθηκε μετά τήν “έπίσκεψη του Άγίου”: “Είναι άγιος, είναι άγιος!”. Καί πράγματι!

Αυτό φώναζε ο ουρανός καί ή γη, αυτό έδειξε ή ζωή του, αυτό μαρτυρούν τά εκατοντάδες θαύματά του! Είναι ο άγιος που διώχθηκε καί ο άγιος που τιμήθηκε τόσο από τόν Κύριο στά πέρατα τής Οικουμένης. Ο Άγιος Νεκτάριος είναι γνωστός σε όλο τόν κόσμο. Ποιός είναι εκείνος που δέν επικαλείται μέ λαχτάρα τή Χάρη του!

Ακόμα καί εκείνοι που τόν δίωξαν, τό Πατριαρχείο Άλεξανδρείας, μέ πρωτοβουλία του μακαριστου Πατριάρχου Άλεξανδρείας Πέτρου, τό 1999 δικαίωσε τόν άδικηθέντα Έραρχη που δίωξε άδικα στό παρελθόν. Τή Συνοδική Διαγνώμη διάβασε ο Πατριάρχης Πέτρος μπροστά στην εικόνα του Άγίου, ζητώντας του συγγνώμη για όσα άδικώς υπέστη καί μέ λαμπρές τελετές που έγιναν στην Αίγινα, στην Άλεξάνδρεια καί στό Κάϊρο τιμήθηκε καί δικαιώθηκε εκεί που άλλοτε διώχθηκε ο θαυματουργός Άγιος Νεκτάριος.

Άγιε του Θεού Νεκτάριε, δυνατέ στην πίστη καί υπόδειγμα τής αγάπης, τής ύπομονής, τής καρτερίας, τής ταπεινοφροσύνης καί τής άνεξικακίας, εύλαβικά σε παρακαλούμε νά μεσιτεύεις για νά βαδίζουμε πάντα τήν όδό του Κυρίου, τήν όδό τής σωτηρίας μας.

ΕΟΡΤΑΣΑΜΕ ΚΑΙ ΦΕΤΟΣ ΤΟΝ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΤΗ ΜΑΣ ΑΓΙΟ ΝΕΚΤΑΡΙΟ

Στίς 8 καί 9 Νοεμβρίου μέ μεγάλη χαρά καί συγκίνηση πανηγυρίσαμε τόν θαυματουργό Άγιο Νεκτάριο, τόν προστάτη τής Μονής μας.

Πόλυς κόσμος παρευρέθηκε κοντά μας γιά νά τιμήσουμε μαζί τόν Άγιο μας Νεκτάριο.

Στόν έσπερινό του Άγιου Νεκταρίου, στίς 8 Νοεμβρίου τέσσερις μοναχές τής Ίεράς Μονής έλαβαν τό Μέγα καί Άγγελικό Σχήμα.

Τήν έπομένη, 9 Νοεμβρίου, τελέστηκε μέ λαμπρότητα ή πανηγυρική Θεία Λειτουργία, παρουσία τών τοπικών άρχων, αλλά καί πλήθος κόσμου άπ' όλη τήν Έλλάδα πού ήρθαν γιά νά προσκυνήσουν τήν ιερά Εικόνα καί τό τεμάχιο του

ιερού Λειψάνου πού μέ τιμή φυλάσσει ή Μονή.

“Σηλυβρίας τόν γόνον καί Αιγίνης τόν έφρον...” άκούστηκε πανηγυρικά σ' όλο τό Μοναστήρι τήν συγκινητική ώρα τής λιτάνευσης. Οί μοναχές μέ τά λάβαρα, τά έξαπτέρυγα, τό τάλαντο λιτάνευσαν τήν Ίερή του Εικόνα καί τό Άγιο του Λείψανο πού μέ εϋλάβεια έφεραν ό πνευματικός τής Μονής π. Νεκτάριος Μουλατσιώτης μέ ιερείς πού παρευρίσκοντο. Άκολούθησε όλος ό κόσμος μαρτυρώντας μέ τήν παρουσία του τήν άγάπη του στό θαυματουργό Άγιο. Οί προσευχές όλου του κόσμου ένόθησαν μέ τίς δικές μας ζητώντας όλοι μαζί τίς πρεσβείες καί τίς μεσιτείες του Άγιου Νεκταρίου γιά όλο τόν κόσμο.

Τό τεμάχιο του ιερού λειψάνου του Άγιου καθώς καί άλλα ιερά κειμήλια του.

Άπό τή λιτάνευση τής Ίεράς Εικόνας καί του ιερού λειψάνου του Άγιου Νεκταρίου

Τέσσερις αδελφές έλαβαν τό Μέγα καί Άγγελικό Σχήμα

Ο ΕΚΛΕΚΤΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Ευλαβικό αφιέρωμα στο Γέροντα
π. ΝΕΚΤΑΡΙΟ ΒΙΤΑΛΗ

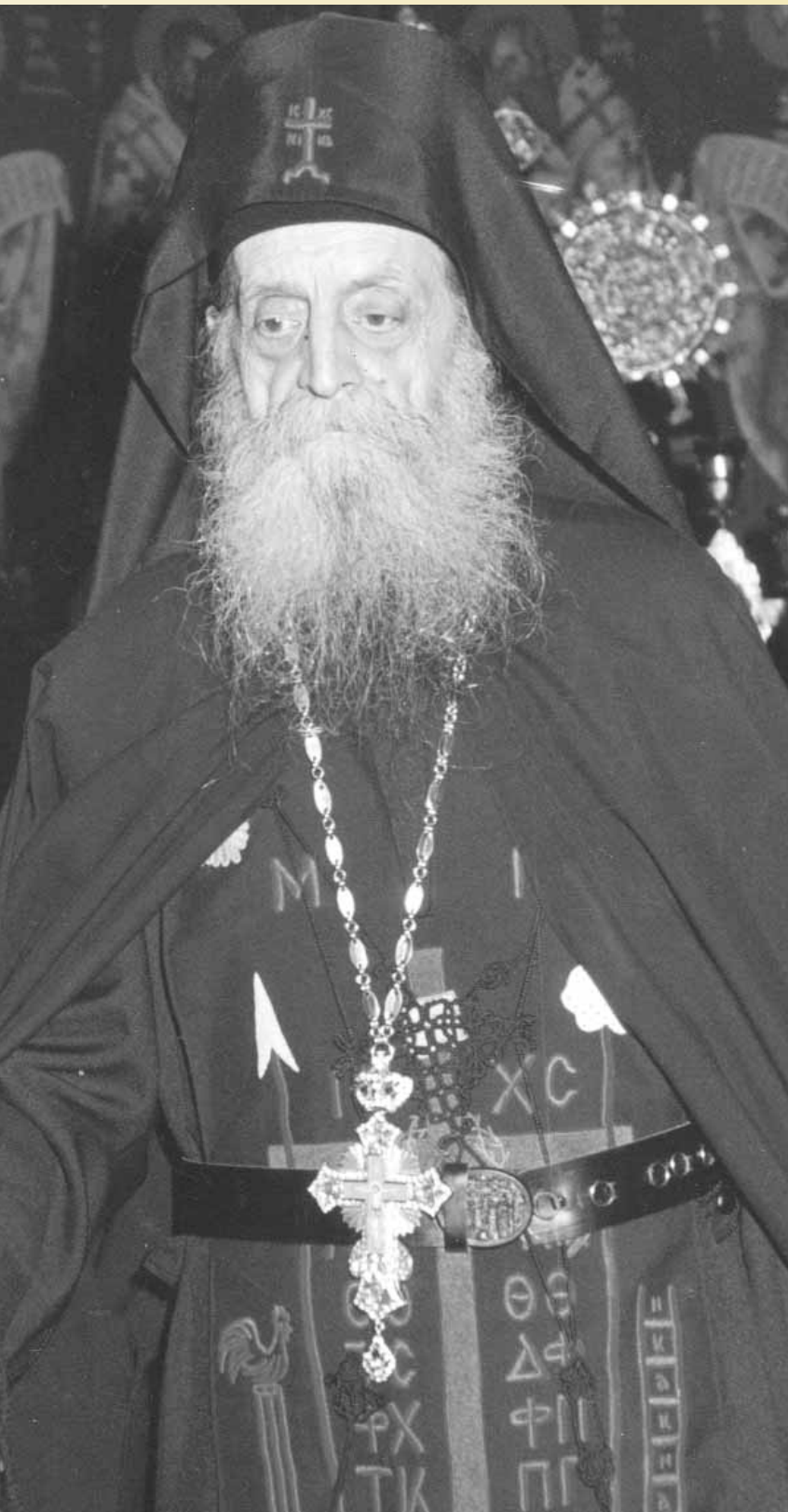

Συνονόματος ενός μεγάλου αγίου του 20ου αιώνα, του Αγίου Νεκταρίου, ζει και κινείται ανάμεσά μας και αποτελεί μία μεγάλη εξαίρεση. Είναι ένα άστρο φωτεινό που λάμπει ήδη μέσα στην εκκλησία μας για να καθοδηγεί εμάς τα φτωχά παιδιά του 21ου αιώνα, φτωχά από πνευματικότητα και με την προσευχή του να μās χαρίζει τις πλούσιες δωρεές του Αγίου Πνεύματος, μέσα στο όποιο εκείνος είναι καθημερινά λουσμένος. Νά γιατί τό άθροο μας, αυτό τό ταπεινό αφιέρωμα σε μία μεγάλη μορφή της Έκκλησίας μας, επιγράφεται “ό εκλεκτός του Θεού”...

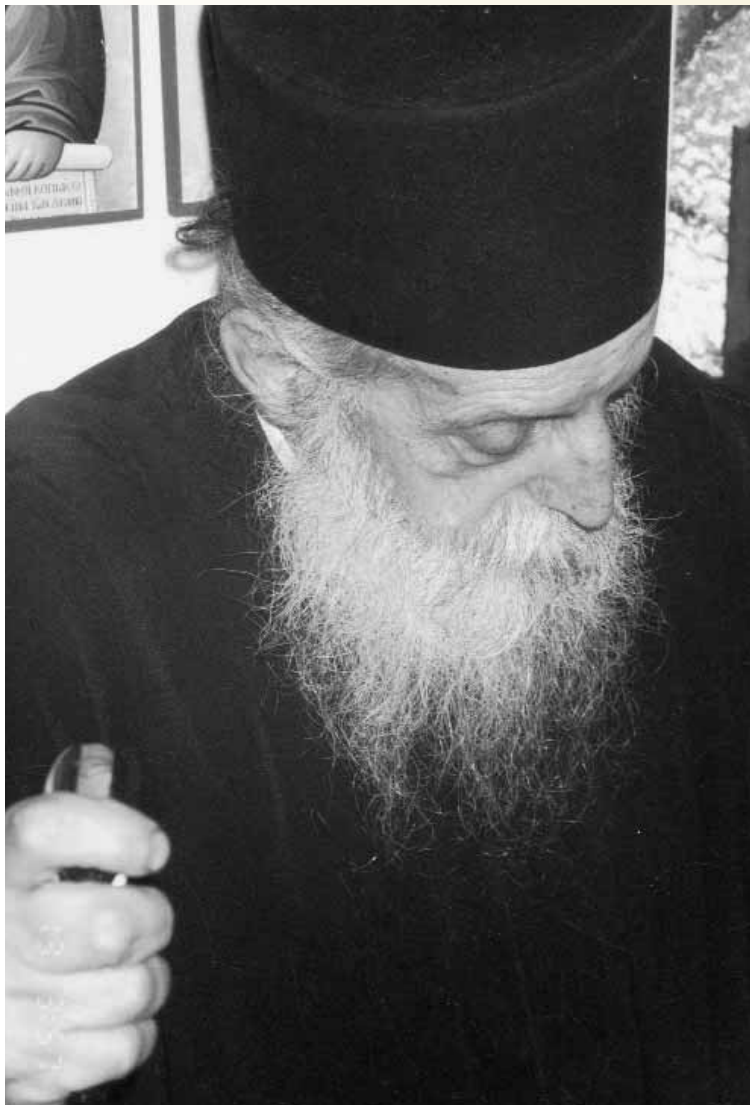
Όταν κανείς θέλει να μιλήσει για έναν άνθρωπο που ζει και κινείται ανάμεσά μας θά πρέπει να είναι προσεκτικός, όσο αυτό είναι δυνατόν, στους επαινετικούς χαρακτηρισμούς του, διότι όπως γνωρίζουμε ό έπαινος πολλές φορές ξεσηκώνει πόλεμο στην ψυχή που αγωνίζεται κατά Θεόν.

Έπειδή, όμως, συμβαίνει πάντοτε να γράφουμε πλούσια έγκώμια, όπως άλλωστε και

οφείλουμε, στους κεκοιμημένους αγίους, έμεις θέλουμε να σταθοῦμε με μεγάλο σεβασμό και ευλάβεια μπροστά σε μία μορφή, που τολμοῦμε να ποῦμε ότι είναι αγία. Καί έπειδή οι καιροί μας είναι, όπως διαπιστώνουμε όλοι μας, όρραφοί από μεγάλες αγίες μορφές, έχουμε ένα χρέος βαρύ, τουλάχιστον αυτές τις λίγες που ακόμα υπάρχουν για να φωτίσουν τό δρόμο μας, οφείλουμε να τις τιμοῦμε. Άλλωστε ό άγιος γίνεται άγιος έν ζωή. Μετά τό

θάνατό του ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ εἶναι ἐκείνη πού τόν καταξιώνει καί τόν ἀποκαλύπτει, ὅτι ἔτσι ἔζησε, ἔτσι πορεύθηκε, ἔτσι διήλθε ἀπ' αὐτόν τόν κόσμο μέσα στήν ἀγιότητα καί τήν κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἔνας τέτοιος ἄνθρωπος πού ὅλοι μας τόν ξέρουμε καί ὅλοι σίγουρα τόν ἔχουμε ἀκούσει, ἀκόμα κι ἂν δέν τόν συναντήσαμε, εἶναι ὁ π. Νεκτάριος Βιτάλης. Συνονόματος ἐνός μεγάλου ἁγίου τοῦ 20ου αἰῶνα, τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου, ζεῖ καί κινεῖται ἀνάμεσά μας καί ἀποτελεῖ μιὰ μεγάλη ἐξαίρεση. Εἶναι ἕνα ἄστρο φωτεινό, πού λάμπει ἤδη μέσα στήν ἐκκλησία μας, γιά νά καθοδηγεῖ ἐμᾶς τά φτωχά παιδιά τοῦ 21ου αἰῶνα, φτωχά ἀπό πνευματικότητα καί μέ τήν προσευχή του νά μᾶς χαρίζει τίς πλούσιες δωρεές τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, μέσα στό ὅποιο ἐκεῖνος εἶναι καθημερινά λουσιμένος. Νά γιατί τό ἄρθρο μας, αὐτό τό ταπεινό ἀφιέρωμα σέ μιὰ μεγάλη μορφή τῆς Ἐκκλησίας μας, ἐπιγράφεται “ὁ ἐκλεκτός τοῦ Θεοῦ”. Καί εἶναι ἐκλεκτός τοῦ Θεοῦ ὁ π. Νεκτάριος Βιτάλης ἀπό τότε πού γεννήθηκε. Ἀπό μικρός, τότε πού ἀκόμα τ' ὄνομά του ἦταν Βασίλειος, αἰσθάν-

θηκε τήν κλίση για ν' αφιερωθεῖ στό Θεό καί γι' αὐτό τά παιχνίδια του μαζί μέ τά ἄλλα παιδιά τῆς πειραιώτικης γειτονιάς ὅπου γεννήθηκε, ἦταν νά τελεῖ "λειτουργίες" καί "μυστήρια". Ἐπαιρνε διάφορα ροῦχα καί τά μετέτρεπε δῆθεν σέ "ἄμφια". Ἐνῶ γιά ἐκεῖνον ἦταν μοναδικῆς ἀξίας στιγμή ὅταν ντυνόταν παπαδάκι καί διακονοῦσε στό ἱερό κοντά στόν μακαριστό ἐθνάρ-

χη τῆς Κύπρου, Ἀρχιεπίσκοπο Μακάριο.

Ἦδη ἀπό τότε πού ἦταν μωρό παιδί, ἀβάπτιστο ἀκόμα, τόν σκέπαζε ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, γιατί ἐνῶ ἦταν βαρειά ἄρρωστος καί ἀναγκάστηκαν νά ἐπισπεύσουν τήν βάπτισμα, ἐκκλητος ὁ ἱερέας πού τόν βάπτισε, εἶδε στήν κολυμβήθρα νά σχηματίζεται ἕνας σταυρός καί τότε τό ἐρμήνευσε ὅτι ἦ τό παιδί τελι-

κά θά πεθάνει ἢ θά εἶναι ἐκλεκτός τοῦ Θεοῦ. Ἀπό ἐκεῖ καί πέρα, σ' ὅλη τή ζωή του ἔχει πάμπολλες μαρτυρίες καί σωρεία θαυμάτων πού πιστοποιοῦν ὅτι ὁ π. Νεκτάριος εἶναι πράγματι ὁ ἐκλεκτός τοῦ Θεοῦ.

Τόν Ἀπρίλιο τοῦ 1948 ἦταν ἡ πρώτη φορά πού ὁ π. Νεκτάριος ὡς λαϊκός, μικρό παιδί ἀκόμα 17 ἐτῶν, ἔφτασε μέ λαχτάρα στήν Αἴγινα γιά νά προσκυνήσει τόν τάφο τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου. Μπορεῖ ὁ Ἅγιος νά μὴν εἶχε ἐπίσημα ἀνακηρυχθεῖ, ἀλλά τί σημασία εἶχε αὐτό, ἀφοῦ στίς συνειδήσεις ὅλων εἶχε καταξιωθεῖ ὡς ἅγιος καί πλῆθος κόσμου συνέρρεε στήν Αἴγινα, στό μοναστήρι του, γιά νά τόν προσκυνήσουν. Μετά ἀπό θερμή παράκληση τοῦ νεαροῦ τότε Βασιλείου, (τοῦ π. Νεκταρίου δηλαδή), ὁ ἅγιος τοῦ ἐφανίστηκε καί μάλιστα στήν ἐρώτησή του ἂν θά γίνει ἱερέας, ὅπως τό ποθοῦσε, ἄκουσε τήν φωνή τοῦ Ἁγίου ἀπό τόν τάφο πού τοῦ ἀπαντοῦσε ὅτι καί ἱερέας θά γίνει καί τ' ὄνομά του θά πάρει.

Τά θαύματα ὁμως δέν σταματοῦν ἐδῶ. Βλέπει σέ ὄραμα ὁ π. Νεκτάριος τόν Ἀπρίλιο τοῦ 1948, ὅτι στήν ἄκρη τοῦ ναοῦ τῆς Ἁγίας Βαρβάρας στό Αἰγάλεω θά πρέπει νά πάει νά σκάψει γιά νά βρεῖ τήν εἰκόνα τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἐλένης τῶν Ἰσαποστόλων. Καί πράγματι ὁ Γέροντας ἔσκαψε ἐκεῖ πού τοῦ ὑπέδειξε ὁ Ἅγιος

Κωνσταντίνος καί, ὦ τοῦ θαύματος! βόηκε τήν εἰκόνα, ὅπως μαρτυροῦν καί τά δημοσιεύματα τοῦ τύπου ἐκείνης τῆς ἐποχῆς.

Λίγο ἀργότερα, σέ ἡλικία 20 ἐτῶν, μόνασε στήν Ἱερά Μονή Ἁγίου Μελετίου στόν Κιθαιρώνα, ὅπου ἐκάθη μοναχός καί πῆρε τό ὄνομα Νεκτάριος. Κατόπιν χειροτονήθηκε διάκονος καί πρεσβύτερος καί ἔτσι ρασοφόρος πιά, πῆγε γιά νά προσκυνήσει καί πάλι στήν Αἴγινα τόν προστάτη Ἅγιό του, γιά νά τόν εὐχαριστήσει γιά τήν μεγάλη δωρεά πού τοῦ ἔκανε.

Ὅταν τό 1965 ὑπέστη ἐγκεφαλικό ἐπεισόδιο, ἡ κατάστασή του ἦταν κρίσιμη, μά ὁ Ἅγιος Νεκτάριος, ὁ θαυματουργός, τοῦ χάρισε τήν ἴαση.

Μόλις ἀνάρρωσε, διορίστηκε στό Λαύριο. Βλέπει καί πάλι τόν Ἅγιο Νεκτάριο στόν ὕπνο του, ὁ ὁποῖος τοῦ ζητᾶ νά τοῦ κτίσει στήν Καμάριζα Λαυρίου τό σπίτι του καί τοῦ ὑποσχέθηκε νά τόν βοηθήσει. Ὅσο κι ἄν μᾶς φαίνεται περίεργο βλέποντας τώρα νά ὀρθώνεται μπροστά μας τό περικαλλέστατο καί μεγαλοπρεπές προσκύνημα τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου στήν Καμάριζα, εἶναι ἀλήθεια ὅτι ξεκίνησε μέ τά χρήματα πού ὁ π. Νεκτάριος ἐξοικονόμησε, πουλώντας τόν ἐπιστήθιο σταυρό του.

Αὐτό λοιπόν τό προσκύνημα πού μέ τόσο κόπο καί τόσες θυσίες χτίστηκε, ἔγινε ἡ πνευματική κυψέλη, ὅπου χιλιάδες

ψυχές βρίσκουν παρηγοριά, ψυχική ξεκουράση, πνευματική ἀνάπαση, σωματική ἴαση καί ὅλα αὐτά χάρις στόν στυλοβάτη ὄλου αὐτοῦ τοῦ ἔργου, τόν π. Νεκτάριο Βιτάλη. Ἡ εὐσέβεια καί ἡ εὐλάβεια, ἡ πίστη τοῦ Ἁγίου Γέροντος, εἶναι ἰκανή καί τά ὄρη νά μετακινήσει. Ἐχει ὀλοκληρωτικά ὁ Γέροντας ἀφιερώσει τή ζωή του στό νά σώζει ψυχές καί νά τῆς ὀδηγεῖ στόν Παράδεισο. Μέ τό μυστήριο τῆς ἐξο-

μολογήσεως, μέ τό ὁποῖο ἐπί ὄρες ξεκουράζει καί λυτρώνει χιλιάδες ψυχές, μέ τίς παρακλήσεις καί τίς προσευχές του, πού ἀκούραστα χρόνια τώρα καί χύνοντας ἄπειρα δάκρυα ἀπευθύνει στό Θεό, ζητώντας τίς ἰκεσίες καί τήν ἐπέμβαση τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου, μέ τίς ἀκολουθίες καί τίς θεῖες Λειτουργίες πού καθημερινά ἐπιτελεῖ, ἀρπάζει στήν κυριολεξία ἀπό τά χέρια τοῦ διαβόλου τίς ψυχές τῶν ἀνθρώπων καί

τίς τοποθετεί με άπειρη αγάπη μέσα στην εκκλησία του Χριστού μας, δείχνοντάς τους τό δρόμο για τή σωτηρία και τήν αγιότητα. Κάθε λεπτό τής ζωής του είναι δοσμένο καθ' ολοκληρία στο έργο του, σ' αυτό που τόσο σοφά και επιγραμματικά λέει ο Μέγας Βασίλειος, όταν συνιστά: “τό πεπλανημένον επίστρεφε, τό συντετριμμένον επίδησον, τό νοσοῦν ἴασαι” θέλοντας ο Μέγας πατέρας νά δείξει τό ύψηλό περιεχόμενο τής ποιμαντικής μέριμνας. Καί ο Γέροντας δέν αναλύσεται μόνο στό νά σώξει και νά άρωπάξει τίς ψυχές οδηγώντας τες πρός τό Θεό, αλλά καθημερινά τίς τροφοδοτεί και τίς θερμαίνει φροντίζοντας νά μή λιμοκτο-

νήσουν, πότε μέ λόγια, πότε μέ τά σιωπηλά του κηρύγματα, πότε μέ τήν προσευχή.

Ἡ μεγάλη αγάπη πού έχει ο γέροντας πρός τόν Θεό είναι εκείνη πού ουσιαστικά τόν βοηθά για νά φέρει εἰς πέρας τήν άποστολή του. Ἀπό ἐκεῖ άντλεῖ τή μεγάλη του αγάπη πρός τόν άνθρωπο. Καί ὅπως κάθε άγιος, ἔτσι και ο γέροντας έχει μεγάλη ταπεινοφροσύνη. Βλέπουμε άνθρώπους πού για ἐμᾶς άποτελοῦν τούς γίγαντες τής σύγχρονης πνευματικῆς ζωής, κι ὅμως οἱ ἴδιοι έχουν θανατώσει ἤδη άπ' αὐτή τή ζωή τόν ἑαυτό τους κι εἶναι προσκολλημμένοι, άπόλυτα άφροσιωμένοι, στό θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Γι' αὐτό και στό προσκύνημα τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου στήν Καμάριζα Λαυρίου συρρέουν πλῆθος πονεμένων, πού προστρέχουν στό Γέροντα Νεκτάριο, ὁ ὁποῖος μεισιτεῖ άνύστακτα στό θαυματουργό Ἁγιο Νεκτάριο, εφαρμόζοντας τήν τόσο αγαπημένη του ευαγγελική ρήση “δεῦτε πρός με πάντες οἱ πεφορτισμένοι, κἀγώ ἀναπαύσω ὑμᾶς”.

Τό 1980 ο σεπτός γέρον εἶχε μιᾶ συγκλονιστική συνομιλία μέ τόν Ἁγιο Νεκτάριο, κατά τήν διάρκεια τής ὁποίας θεραπεύθηκε άπό άνίατη άσθένεια. Μαστιζόταν άπό μιᾶ πολύ επικίνδυνη μορφή καρκίνου. Οἱ πόνοι ἦταν άφόρητοι. Ὁ θάνατος ἦταν πολύ κοντά. Τήν 26η Μαρτίου 1980 βρισκόταν στό ναό, μαζί μέ μιᾶ άγιογράφο και τή νεωκόρο τοῦ προσκυνήματος. Τότε μπήκε στό ναό ἕνας γέροντας μετρίου αναστήματος, μέ άραιά μαλλιά και κάτασπρα γένεα. Τούς συστήθηκε μέ τό ὄνομα Ἁναστάσιος! Αὐτό δέν ἦταν άλλο, άπό τό κοσμικό ὄνομα τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου. Ξεκίνησε ν' άσπάζεται μέ πολύ δέος τά λείψανα τῶν Ἁγίων, προσπερνώντας άδιάφορος ὅσα ἦταν τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου. Ὁ π. Νεκτάριος τοῦ μίλησε για τόν καρκίνο και ὁ Ἁγιος τόν διαβεβαίωσε για τήν ἴασή του. Ἔμεινε ἐμβρόντητος, ὅταν συνειδητοποίησε τήν παρουσία τοῦ Ἁγίου. Λίγους μήνες άργότερα, ὁ γενικός Διευθυντής τοῦ Ἁγίου Σάββα ἐκπληκτος γνωμάτευσε τήν άπουσία τοῦ καρκίνου. Στήν Καμάριζα οἱ καμπάνες διατυμπανοῦσαν περίτρανα τό

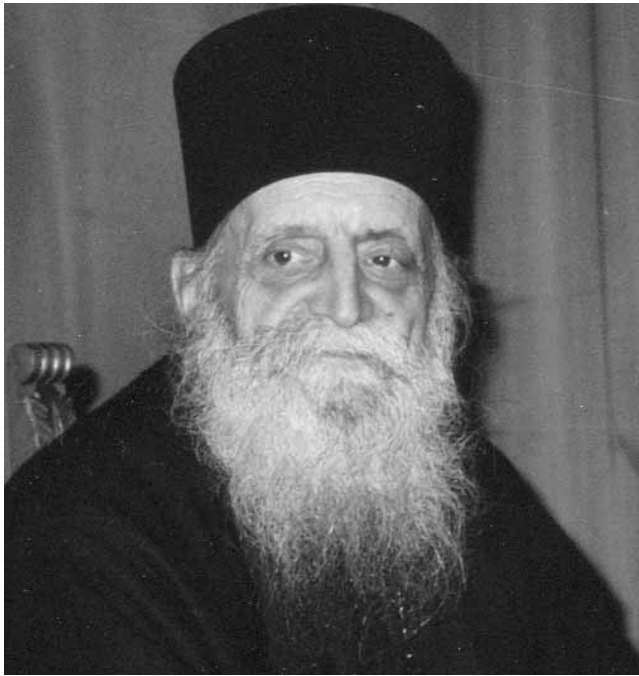
χαρομόσυνο μήνυμα του θαύματος. Άλλά και πολλοί άνθρωποι, έτυχαν τής θαυματουργικής επέμβασως του Άγιου Νεκταρίου, είτε σέ ασθένειες, είτε σέ δύσκολες περιστάσεις, ύστερα από τίσ θεομές προσευχές και ίκεσίες του έκλεκτου σκεύους του Θεού, π. Νεκταρίου Βιτάλη.

Στίς 21 Οκτωβρίου 1992 ο Μητροπολίτης Μεσογαίας, κ. Άγαθόνικος, έτέλεσε τά θυρανοίξια τής ανδρώας Κοινοβιακής Μονής του Άγιου Άθανασίου, τής οποίας ήγειται ο γέροντας. Ακολούθησε και ή ενθρόνισή του, ως Μεγάλου Καθηγουμένου.

Όσοι από τούς χριστιανούς γνώρισαν τόν π. Νεκτάριο και αξιώθηκαν νά πάρουν τήν ευχή του, νοιάθουν τό μεγαλειό τής ψυχής του πού εκπέμπει ή φωτεινή ματιά του. Ένα φωτεινό παράδειγμα ενός ανθρώπου πού βαδίζει στά χνάρια εκείνων τών ψυχών πού ειηρέστησαν τόν Κύριο και απέκτησαν παρησία ήδη από τούτη τήν ζωή.

Ένας φάρος πού ακούραστα εκπέμπει τό φώς του σέ όλους μας πού παλεύουμε μέ τά μανιασμένα κύματα τής εποχής μας. Η ανοδική πορεία τής πνευματικής του ζωής είναι ένα παράδειγμα πρός μίμηση γιά εμάς τούς μοναχούς και τίσ μοναχές, αλλά και γιά όλους τούς ανθρώπους, γιατί μάς δίνει έλπίδα ότι υπάρχουν και στίς μέρες μας πραγματικά σκευή Χάριτος, όπως ο π. Νεκτάριος Βιτάλης!

Συνηθίζουμε, όταν ζούν οι άγιοί μας, όπως συνέβει και μέ τόν άγιο Νεκτάριο, νά τούς

κυνηγοϋμε και νά τούς τιμοϋμε αφού πεθάνουν. Είναι ευχής έργον νά συνειδητοποιήσουμε ότι οι άνθρωποι γίνονται άγιοι όσο ζούν στή γή και νά προσπαθήσουμε πέρα από ζήλειες και μικρότητες νά τούς τιμοϋμε και νά τούς ευλαβούμεθα ήδη από αυτήν τήν ζωή, γιά νά μη φεύγουν πικραμένοι και πονεμένοι, χτυπημένοι

από τά ίδια τά αδέλφια τους. Άλλωστε, ο π. Νεκτάριος κινείται μόνον ευεργετών και αγαπών, όπως ακριβώς έκανε και ο Σωτήρας Χριστός μας όταν ήλθε επί τής γής. Ο πνευματικός του άγώνας χρόνια τώρα, μέσα στήν Έκκλησία μας τόν έχει καταξιώσει στίς συνειδήσεις όλων μας. Θά πρέπει νά είμαστε πεπεισμένοι ότι ή αγιότητα δέν είναι μέν κάτι ακατόρθωτο, ούτε κάτι άπιαστο, αλλά είναι τό ουράνιο πολίτευμα πού μέ πίστη, αγάπη, δακρύβρεχτους άγώνες και πόνο ψυχής μπορούμε νά κατακτήσουμε κι εμεις και νά ζήσουμε ως επίγειοι άγγελοι στό γήινο κόσμο μας.

Ο π. Νεκτάριος έπαληθεύει τά λόγια τούτα, όπως και αυτά του ύμνοδου πού ακούμε στον έσπερινό τής 21ης Ίουλίου γιά έναν όσιο πού αναφέρει ότι ήταν “μέτριος τό φρόνημα και συμπαθής και φιλόθεος και αγάπης ανάπλεως... ταπεινός και πρῶος, άγγελος καθάπερ επί τής γής περιπατών και πολιτείαν έχων ουράνιον...”.

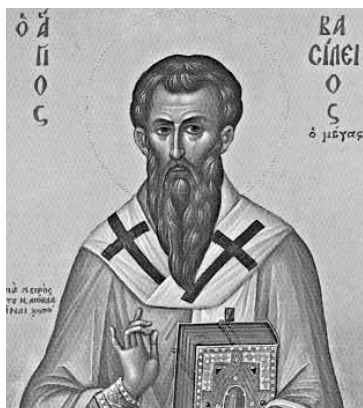
Τήν ευχή σας π. Νεκτάριε...

Συνηθίζουμε, όταν ζούν οι άγιοί μας, όπως συνέβει και μέ τόν άγιο Νεκτάριο, νά τούς

Ἡ ἱστορία τῆς Βασιλόπιττας...

Ὁ Ἀυτοκράτορας Ἰουλιανός ὁ Παραβάτης πηγαίνοντας νά πολεμήσει τούς Πέρσες πέρασε ἀπό τήν Καισάρεια, ὅπου Δεσπότης ἦταν ὁ Μέγας Βασιλεῖος. Ἐπειδή ὁ Ἅγιος γνώριζε τόν ἀσεβῆ Ἀυτοκράτορα ἀπό τήν Ἀθήνα ὅπου σπουδάζαν μαζί, πῆγε νά τόν προϋπαντήσει μαζί μέ τό ποιμνίό του στήν εἴσοδο τῆς πόλης του. Πείνα μεγάλη εἶχε πέσει τότε στόν τόπο καί γι'αὐτό ὁ Δεσπότης πρόσφερε στόν Ἀυτοκράτορα πού ἀπαίτησε νά τοῦ δοθεῖ τό μεγαλύτερο δῶρο, μόνο τρεῖς κριθίνους ἄρτους, ἀπό αὐτούς πού καί ὁ ἴδιος ὁ Ἅγιος Βασίλειος ἔτρωγε. Ὁ Ἀυτοκράτορας δέχθηκε θυμωμένος τό δῶρο καί διέταξε τούς στρατιῶτες του νά ἀνταμείψουν τόν Ἅγιο μέ χορτάρι ἀπό τό λιβάδι. Βλέποντας ὁ Ἅγιος αὐτή τή καταφρόνηση εἶπε στόν Βασιλέα: “Ἐμεῖς ὦ Βασιλέα ἀπό ἐκεῖνο τό ὁποῖο τρώμε σοῦ προσφέραμε, καθώς ζήτησες. Καί ὅπως ἀρμόζει στή θέση σου μᾶς ἀνταπέδωσες τήν δωρεά μέ αὐτό πού τρώγεις ἐσύ”. Ἀκούγοντας τά λόγια του ὁ Βασιλιάς θύμωσε ἀκόμα περισσότερο καί τοῦ ἀπαντᾷ: “Ὅταν ἐπιστρέψω νικητής ἀπό τήν Περσία, τήν πόλη σου θά κατακαύσω, τόν λαό σου θά αἰχμαλωτίσω, γιατί ἀτιμάζουν τούς θεούς πού προσκυνῶ καί ἐσύ θά λάβεις τήν τιμωρία πού σοῦ ἀξιίζει”. Μέ αὐτές τίς ἀπειλές ἔφυγε γιά τήν Περσία ὁ ἀσεβῆς Ἰουλιανός. Ὁ Ἅγιος Βασίλειος ἀμέσως μίλησε στό ποιμνίό του καί τούς καθησύχασε, λέγοντάς τους: “Μή λυπηθεῖτε, ἀδελφοί μου Χριστιανοί, τά χρήματά σας, μόνο γιά τήν ζωή σας νά φροντίσετε. Γι' αὐτό νά φέρετε ὁ, τι χρήματα ἔχει ὁ καθένας σας νά τά συγκεντρώσουμε σ' ἕνα τόπο καί ὅταν ἀκούσουμε ὅτι ἐπιστρέφει ὁ Βασιλιάς τά σκορπάμε στους δρόμους καί ἐκεῖνος ὡς φιλοχρήματος πού εἶναι θά εὐχαριστηθεῖ καί δέν θά πραγματοποιήσει τήν ἀπειλή του”. Πραγματικά ὄλοι ἀνταποκρίθηκαν στήν προτροπή τοῦ Δεσπότη τους καί συγκεντρώθηκε πολύ χρυσάφι, ἀσήμι καί πολύτιμοι λίθοι.

Ὅταν ὁ Ἅγιος ἔμαθε ὅτι ἐπιστρέφει ὁ Βασιλιάς συγκέντρωσε τό πλῆθος τῶν Χριστιανῶν καί τούς παρότρυνε νά νηστεύουν γιά τρεῖς ἡμέρες. Κατόπιν ὄλοι μαζί ἀνέβηκαν στό βουνό τῆς Καισάρειας πού ὀνομάζεται “Δίδυμο” γιατί ἔχει δύο κορυφές καί στό ὁποῖο ὑπῆρχε ναός τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Στό

ναὸ αὐτὸ λοιπόν ὄλοι μαζί προσευχήθηκαν μέ συντετριμμένη καρδιά στόν Εὐσπλαγχο Θεό καί στήν Ὑπεραγία Θεοτόκο γιά ν' ἀλλάξει γνώμη ὁ Βασιλιάς καί νά μὴν τοὺς καταστρέψει. Τότε ὁ Μέγας Βασίλειος, πού ἐπίσης στεκόταν σέ προσευχή, εἶδε πλῆθος στρατιᾶς ἀγγέλων γύρω ἀπὸ τό βουνό ἀνάμεσα στους ὁποίους ἔβλεπε μία γυναίκα νά κάθεται σ' ἕνα θρόνο καί νά λέει στους περιεστῶτας ἀγγέλους: “Καλέσετε τόν Μερκούριο γιά νά ἐξοντώσει τόν ἐχθρό τοῦ Υἱοῦ μου, Ἰουλιανό”. Ὁ Ἅγιος Βασίλειος εἶδε τότε τόν Ἅγιο Μερκούριο ντυμένο μέ ὄλα του τά ὄπλα νά παρουσιάζεται ἐνώπιον τῆς Ἁγίας Θεοτόκου καί μετά, ἀφοῦ πῆρε κάποια ἐντολή ἀπὸ ἐκεῖνη νά φεύγει γρήγορα. Μόλις ἔφυγε ὁ μάρτυρας Μερκούριος ἡ Βασίλισσα τῶν ἀγγέλων προσκάλεσε τόν Ἅγιο

Βασίλειο καί τοῦ παρέδωσε ἓνα βιβλίον πού περιεῖχε γραμμένη τήν δημιουργία τῆς κτίσεως. Στήν ἀρχή τοῦ βιβλίου ἦταν γραμμένη ἡ λέξις “εἶπέ” καί στό τέλος, ἐκεῖ ὅπου ἔγραφε γιά τή δημιουργία τοῦ ἀνθρώπου, ἡ λέξις “τέλος”. Τό νόημα τῆς ὀπτασίας αὐτοῦ τοῦ βιβλίου εἶναι τό ἐξῆς: Ὁ Μέγας Βασίλειος ἔγραψε τήν ἐρμηνεία στήν “Ἐξαήμερον” τοῦ Μωϋσῆ, στήν ὁποία διηγείται πῶς δημιούργησε ὁ Θεός τόν οὐρανόν, τή γῆ, τόν ἥλιο, τή σελήνη, τίς θάλασσες καί ὅλα τά κτίσματα. Ὅταν ἐπρόκειτο νά γράφει γιά τήν ἕβδομη ἡμέρα, γιά τό πῶς ἔπλασε δηλαδή ὁ Θεός τόν Ἀδάμ καί τήν Εὐά, ὁ Ἅγιος κοιμήθηκε καί ἄφησε τό βιβλίον ἀτελειωτό, τό ὁποῖο καί συμπλήρωσε γράφοντας γιά τή δημιουργία τοῦ ἀνθρώπου ὁ ἀδελφός του, Γρηγόριος Νύσσης.

Ὅταν ὁ ἅγιος λοιπόν εἶδε αὐτή τήν ὀπτασία κατέβηκε μέ κάποιους κληρικούς στήν πόλη. Ἐκεῖ βοισκόταν ὁ ναός τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Μερκουρίου, μέσα στόν ὁποῖο βρισκόταν τό λείψανόν του καί τά ὄπλα του. Γιατί ἐκεῖ εἶχε μαρτυρήσει ὁ Ἅγιος πρῖν ἀπό 100 περίπου χρόνια, ἐπί βασιλείας Βαλεριανοῦ καί Βαλερίου. Μπαίνοντας ὁ Μέγας Βασίλειος μέσα στό Ναόν δέν βρῆκε τό λείψανον οὔτε τά ὄπλα τοῦ Ἁγίου Μερκουρίου καί ρώτησε τόν σκευοφύλακα τί ἀπέβηκεν. Κι ἐκεῖνος ὀρκιζόταν ὅτι δέν γνώριζε τίποτα. Τότε κατάλαβε ὁ Μέγας Βασίλειος ὅτι ἦταν ἀληθινόν τό ὄραμα πού εἶδε καί ὅτι ἐκείνη τήν νύχτα θά πέθανε ὁ ἀσεβέστατος Βασιλιάς. Ἐτρεξε λοιπόν καί πάλι στό Δίδυμο ὄρος, ὅπου τόν περιμέναν οἱ χριστιανοί καί τοὺς ἀνήγγειλε ὅτι ἡ προσευχή τους ἀκούστηκε καί ὁ μαρὸς Βασιλιάς δέν ὑπάρχει πιά. Ὅταν ἐπέστρεψαν στήν Καισάρεια, ὁ Μέγας Βασίλειος τοὺς πρότεινε νά τοὺς δώσει πίσω τοὺς θησαυρούς καί τά χρήματα πού ὁ καθένας ἀπό αὐτούς τοῦ ἔδωσε. Ἀλλά ὅλοι τοῦ πρότειναν νά τά κρατήσει καί νά τά ἀφιερῶσει στόν Σωτήρα Χριστό, ὁ Ὅποιος χάρισε σέ ὅλους τή ζωή καί τοὺς ἔσωσε.

Ὁ Ἅγιος ἐπαίνεσε τήν προθυμία τους καί ὄρισε ὁ καθένας νά λάβει τό ἓνα τρίτον ἀπό ὅ,τι εἶχε δώσει καί μέ τά ὑπόλοιπα νά χριστοῦν πτωχοκομεῖα, νοσοκομεῖα, ὀρφανοτροφεία, ξενοδοχεῖα, γηροκομεῖα. Τό ἓνα τρίτον ὅμως πού ἔπρεπε ὁ καθένας νά παραλάβει ἀπό αὐτά πού εἶχε δώσει, προσευχήθηκε ὁ Μέγας Βασίλειος στό Θεόν γιά νά τόν φωτίσει πῶς νά τά μοιράσει. Κάλυψε τοὺς διακόνους καί τοὺς βοηθούς του καί τοὺς εἶπε νά ζυμώσουν ψωμάκια καί μέσα στό κάθε ψωμάκι νά βάζουν καί ἀπό λίγα χρυσαφικά. Ὅταν ὅλα ἐτοιμάστηκαν, τά μοίρασε ὡς εὐλογία στοὺς κατοίκους τῆς πόλης τῆς Καισαρείας. Στήν ἀρχή ὅλοι παραξενεύτηκαν μέ τήν κίνηση αὐτή τοῦ Δεσπότη τους, ἀλλά ἡ ἐκπληξή τους ἦταν ἀκόμα μεγαλύτερη ὅταν ἡ κάθε οἰκογένεια κόβοντας τό ψωμάκι τῆς ἔβρισκε μέσα καί τά χρυσαφικά πού ἡ ἴδια εἶχε παραδώσει στόν Ἅγιο!

Αὐτή λοιπόν εἶναι ἡ παραδοσιακὴ βασιλόπιτα πού ὅλοι μας κόβουμε στή μνήμη τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, τήν 1η τοῦ μηνός Ἰανουαρίου. Εἰς ἀνάμνηση ἐκείνης τῆς ἡμέρας βάζουμε κι ἐμεῖς ἓνα φλουρί ὡς εὐλογία καί ὡς ἀνάμνηση αὐτοῦ τοῦ θαύματος.

Ἴσως λίγοι ἀπό ἐμᾶς νά γνωρίζουμε πῶς προήλθε τό ἔθιμον αὐτό. Ἀλλά τώρα πού τό μάθαμε ἄς βάλουμε ὡς ἀρχή στή ζωή μας, ὅσοι τουλάχιστον δέν τήν ἔχουμε ἤδη βάλει, νά κάνουμε ἐλεημοσύνη καί νά θυμώμαστε ὅτι τίς μέρες αὐτές ἄς φροντίσουμε ἀπό τό ὑπέρημά μας καί ἀπό αὐτά πού ἔχουμε ἐμεῖς νά δίνουμε καί στοὺς ἄλλους ὅπως καί οἱ κάτοικοι τῆς Καισαρείας ἔδωσαν ὅ,τι εἶχαν καί δέν εἶχαν γιά τοὺς φτωχοὺς, τοὺς ἀρρώστους καί τοὺς ξένους τῆς πολιτείας τους. Μαζί μέ τὴ Βασιλόπιττα καί τήν τιμὴ πού πρέπει στό μεγάλο Ἅγιο Βασίλειον ἄς μιμηθοῦμε καί αὐτό τό σπουδαῖο παράδειγμά τους. Καλή καί Εὐλογημένη Χρονιά.

(Συναξαριστῆς Ἰανουαρίου)

ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΒΙΤΑΛΗΣ ΚΑΜΑΡΙΖΑ ΛΑΥΡΙΟΥ

Ἁγία Καθηγουμένη,

Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε μετὰ τῆς σεβασμίας Συνοδείας Ὑμῶν.

Σᾶς γνωρίζω ὅτι ἔλαβα τὴν ἐπιστολή σας καθὼς καὶ τὸ διδακτικὸ πρὸς μίμησιν βιβλίου σας τιμῆς ἔνεκεν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Μαξιμοβιτς καὶ σᾶς εὐχαριστῶ θερμῶς τὸ ὅποιο ἐξέδωσε ἡ Ἱερά Μονή σας καὶ συγχαίρω διὰ τὸ ἔργο αὐτό. Διαβάζοντας ὁ ἀναγνώστης τὸ βιβλίο αὐτὸ ἐμπνέει καὶ γεμίζει ἡ ψυχὴ του, διδάσκεται καὶ θαυμάζει τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ καὶ στήν ζωὴ κάθε ἀνθρώπου πλουτίζετε ἡ ψυχὴ του καὶ ὁδηγεῖ αὐτὴν πρὸς σωτηρίαν τῆς Ἐπουρανίου Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Τὸ βιβλίο αὐτὸ θὰ τὸ τοποθετήσω στὴ βιβλιοθήκη τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος νὰ διαβάζεται ἀπὸ τοὺς πιστοὺς πού προσέρχονται, καὶ πιστεύω θὰ καρποφορήσει στίς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων καὶ πρῶτα στὴ δική μου ψυχὴ γιατί εἶναι ἀξιόλογο ἔργο.

Σᾶς εὐχαριστῶ καὶ σᾶς συγχαίρω, παρακαλῶ εὐχεσθε διὰ τὴν ἐλαχιστότητά μου.

Εὐχὰς τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου στὴ σεβασμία Ἀδελφότητά σας.

Σᾶς εὐχομαι καλὴ δύναμη στὴν ἐορτὴ τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου πού τιμᾶ καὶ γεραίνει ἡ σεβασμία Ἱερά Μονή σας.

*Μέ ταπεινὰς εὐχὰς,
Ὁ Γέροντας Νεκτάριος.*

ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΟΣ ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΚΟΝΙΑΗΣ ΖΑΚΥΝΘΟΣ

Δράττομαι τῆς εὐκαιρίας νὰ σᾶς συγχαρῶ γιὰ τὴν ἐκδοσὴ τοῦ ἐξαιρετοῦ περιοδικοῦ σας. Θὰ ἦταν μεγάλη ἡ χαρὰ καὶ ἡ τιμὴ νὰ μοῦ τὸ ἀποστέλλετε στὴν ὡς ἄνω διεύθυνση. Καὶ πάλι συγχαρητήρια γι' αὐτὸ τὸ πολύτιμο ἔργο σας καὶ σᾶς εὐχαριστῶ ἐκ βάθους καρδίας. Ὁ Θεὸς νὰ σᾶς εὐλογεῖ.

ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΟΣ π.ΠΕΤΡΟΣ HEERS

Ὅσιωτάτη Γερόντισσα Μόνικα, εὐλογεῖτε. Μόλις ἔλαβα τὴ βιογραφία τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Μαξιμοβιτς πού ἐξέδωσε ἡ Ἱερά Μονή σας. Εἶναι ξεκάθαρο ὅτι ἔχει γίνει μὲ μεγάλη φροντίδα καὶ πολὺ ἐπιμέλεια. Εἴμαστε τόσο εὐγνώμονες στό Θεό ὅτι αὐτός ὁ μεγάλος Ἅγιος μέ τοῦ ὁποίου τὸ σκήνωμα βρισκόμουν πολὺ κοντὰ ἀπὸ παιδί, καὶ ὁ ὁποῖος μοῦ εἶναι ἰδιαίτερα ἀγαπητός θὰ τιμᾶται καὶ θὰ ἐορτάζεται τώρα καὶ στήν Ἑλλάδα. Σᾶς εὐχαριστῶ γιὰ τοὺς ἀγῶνες σας καὶ τὰ δάκρυά σας καθὼς καὶ γιὰ τὴν ἀγάπη σας πρὸς τόν Ἅγιο. Εἶθε πάντοτε νὰ ἔχετε τὴν εὐλογία του. Δόξα τῷ Θεῷ, τὸ βιβλίο πού ἐκδόσατε εἶναι ἀντάξιον τοῦ μεγάλου Ἁγίου Ἰωάννη.

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΟΣΙΟΥ ΠΑΤΑΠΙΟΥ ΛΟΥΤΡΑΚΙ

Σεβαστὴ Γερόντισσα εὐλογεῖτε.

Πρὸ ἡμερῶν ἐλάβαμε τὸ βιβλίο “Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης Μαξιμοβιτς” πού εἶχατε τὴν καλωσύνη νὰ μᾶς στείλλετε καὶ σᾶς εὐχαριστοῦμε θερμῶς. Εὐχόμεθα ὁ Ἅγιος πού τιμήσατε μέ τὴν ἐκδοσὴ αὐτὴ, νὰ χαρίζεται πρόοδο πνευματικὴ στὴν Ἀδελφότητά σας.

*Μέ ἀγάπη Χριστοῦ
Ἰσιδώρα Μοναχῆ.*

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΔΟΜΗΡΟΥ ΡΟΔΟΛΙΒΟΣ ΣΕΡΡΩΝ

Σεβαστὴ Γερόντισσα τὴν εὐχή Σας.

Ὀλόψυχα Σᾶς εὐχαριστοῦμε γιὰ τὴν ἀποστολὴ τοῦ βιβλίου Σας “ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΞΙΜΟΒΙΤΣ” καὶ ταπεινὰ Σᾶς εὐχόμεθα δύναμη στόν Πνευματικὸ Σας ἀγῶνα καὶ ὅ,τι ἄλλο ποθεῖ ἡ Εὐγενικὴ καὶ Χριστιανικὴ σας ψυχὴ. Δεχθεῖτε τὴν μετάνοια τὴν δική μου καὶ ὅλης τῆς ἀδελφότητός μου.

Μέ εὐγνωμοσύνη καὶ τὴν ἐν Κυρίῳ ἀγάπημας.

Μαριάμ μοναχῆ, Ἠγουμένη.

**ΙΕΡΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΜΟΝΗ
ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ
ΚΑΡΕΑ ΠΕΝΤΕΛΙΚΟΥ**

Όσιωτάτη Γερόντισσα,

Ελάβαμε μέ χαρά τό βιβλίό “Άγιος Ίωάννης Μαξίμοβιτς, επίσκοπος Σαγγάης καί Σάν Φρανσίσκο, ὁ θαυματουργός”, τό ὁποῖο ἡ Ἱερά Μονή σας ἐξέδωσε καί εὐγενῶς μᾶς ἀποστείλατε καί σᾶς εὐχαριστοῦμε ἐκ καρδίας διά τήν τιμή.

Σας συγχαίρουμε, διότι θελήσατε νά γνωρίσετε στό ἀναγνωστικό κοινό τήν μορφή τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Μαξίμοβιτς καί εὐχόμεθα διά μέσου αὐτῆς τῆς ἐργασίας σας νά περάσουν εἰς τούς πιστούς τά μηνύματα, τά ὁποῖα ἀπορρέουν ἀπό τήν μορφή τοῦ Ἁγίου καί διά πρεσβειῶν αὐτοῦ ὁ Κύριος καί Θεός μας νά σκέπη, νά εὐλογῇ καί νά ἀγιάξη τήν Ἀδελφότητά Σας καί νά Σᾶς ἐνισχύη στήν ἀσκητική σας προσπάθεια.

Εὐχεσθε παρακαλοῦμε καί γιά τήν Ἀδελφότητά μας.

*Μέ τῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης,
Ἡ Καθηγουμένη τῆς Ἱερᾶς Μονῆς
Εὐδοκία Μοναχή
καί αἱ σὺν ἐμοί ἐν Χριστῷ ἀδελφαί*

**ΓΕΩΡΓΙΑ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑ
ΚΟΡΙΝΘΙΑ**

Σεβαστή μου Γερόντισσα, εὐλογεῖτε.

Τό περιοδικό “Μοναχική Ἐκφραση” εἶναι πολύ ὠραῖο, χαίρομαι πού τό διαβάζω καί σᾶς εὐχαριστῶ μέ ὅλη μου τήν καρδιά πού μοῦ τό στέλνετε. Εἶναι ἕνα πολύ καλό, χριστιανικό καί εὐεργετικό βιβλίό καί πολύ προσεγμένο. Εὐχομαι ὁ Κύριος νά σᾶς ἐνδυναμώνει ἐσᾶς καί ἐμᾶς.

*Μέ τῆς εὐλογίης σας,
Γεωργία.*

**ΑΝΔΡΕΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
ΛΑΡΝΑΚΑ ΚΥΠΡΟΥ**

Άγαπητές ἐν Χριστῷ ἀδελφές,

Ἐκ βάθους καρδίας ἀτενίζουμε τό θεάρε-

στο ἔργο σας πού μέ τόσο κόπο ἐκπονεῖτε ὡς καρπό τῆς ἀποστολῆς σας καί σᾶς εὐχόμεθα νά συνεχίσετε μέ ζῆλο τήν προσφορά τῶν πνευματικῶν ἐφοδίων πού ὁ κάθε σύγχρονος χριστιανός ἔχει ἀπόλυτον ἀνάγκη, ὥστε ν’ ἀντιμετωπίσει τίς ἐπιβουλές τοῦ διαβόλου. Σᾶς εὐχαριστοῦμε καί ἔσται βέβαιαι ὅτι θά συνδράμουμε τίς προσπάθειές σας ὅσο δυνάμεθα.

Οἰκογένεια Βασιλείου Ἀνδρέα.

**ANGELO & MARY ZAXAROPOULOS
U.S.A.**

Σεβαστή Ἡγουμένη Μόνικα, χαίρετε. Εὐχόμεσθε νά εἶστε ὅλες καλά.

Περιμένουμε τό περιοδικό “Μοναχική Ἐκφραση”. Πράγματι, ὁ τίτλος εἶναι “Μοναδικός” καί ταιριάζει ἀπόλυτα στό περιεχόμενο. Τό περιμένω μέ ἀνυπομονυσία. Εἶναι ὅ,τι καλύτερο μποροῦσε νά ἔλθει στό σπίτι μας. Τά διαλεγμένα θέματά του, μᾶς διδάσκουν καί μᾶς ἀνακουφίζουν ἀπό τίς ἔγνοιες τῆς ζωῆς. Φέρνει μία ὁραση στήν ψυχή μας. Σᾶς εὐχαριστοῦμε καί σᾶς εὐχόμεσθε νά εἶσθε ὅλες καλά καί νά ἀγωνίζεσθε τόν “καλόν ἀγώνα”...

(Η τιμή για τό
ἀσημένιο
κωνσταντινάτο
φλουρί
είναι 10 ευρώ)

΄Ασημένιο Φλουρί ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑΤΟ γιά τή Βασιλόπιττα

Βάλτε στή βασιλόπιττά σας πού
θά κόψετε τήν Πρωτοχρονιά για
τήν οικογένεια και τούς φίλους
σας τό **παραδοσιακό
κωνσταντινάτο ἀσημένιο φλουρί**
πού εικονίζει τό σταυρό και
ἀναγράφει τά ἀρχικά
ΙΣ-ΧΣ-ΝΙ-ΚΑ
(΄Ιησοῦς Χριστός Νικᾶ).

Εὐχόμαστε σέ ὅλους σας
**ΚΑΛΗ ΚΑΙ
ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΗ
ΧΡΟΝΙΑ**
μέ φυλαχτό τό σταυρό
τοῦ Χριστοῦ μας.

φτιάξαμε Κομποσχοίνια μέ τό κλαδί τῆς ἐλιάς

Ἀνάμεσα στά κομποσχοίνια πού
φτιάχνουμε προσθέσαμε ἓνα ἀκόμα, πού
τό στολίζει ἓνα ἀσημένιο κλαδί ἐλιάς, τό
σύμβολο τῆς Ἀθήνας και τῆς εἰρήνης.

ΓΝΗΣΙΟ ΘΥΜΙΑΜΑ (Λιβάνι)

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου
ὡς θυμίαμα ἐνώπion σου...

Η παρασκευή ἀλλά καί ἡ χρήση τοῦ θυμιάματος ἀφορᾷ τόν Θεό εἰς τόν Ὅποιον πρέπει νά προσφέρουμε πάντα τό καλύτερο. Γι' αὐτό γιά τήν κατασκευή τοῦ θυμιάματος χρησιμοποιοῦμε τά καλύτερα ὑλικά, πρώτης ποιότητας καί μέ τόν παραδοσιακό ἀγιορείτικο τρόπο πού χρόνια τώρα κατασκευάζεται τό γνήσιο λιβάνι, ἀλλά καί μέ προσευχή καί προσοχή ἡ Ἱερά Μονή μας κατασκευάζει γνήσιο θυμίαμα σέ πολλά ἀρώματα:

**ΧΕΡΟΥΒΙΚΟ, ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟ,
ΓΑΡΛΕΝΙΑ, ΜΥΡΟ, ΤΕΡΙΠΕΜ
ΜΥΡΟ ΤΟΥ ΣΑΡΩΦ,
ΒΗΘΛΕΕΜ, ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙ,
ΒΙΟΛΕΤΤΑ, ΑΓΡΙΟΛΟΥΛΟΥΔΟ,
ΝΥΧΤΟΛΟΥΛΟΥΔΟ,
ΣΤΑΥΡΟΛΟΥΛΟΥΔΟ,
ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟ**

Τό θυμίαμα αὐτό τό χρησιμοποιοῦμε στίς ἀκολουθίες μας, ἀλλά καί τό διαθέτουμε στούς πιστούς πού μᾶς τό ζητοῦν καί τό στέλνουμε ταχυδρομικῶς. Ὅσοι θέλετε μπορεῖτε νά ἀπευθύνεσθε στήν Ἱερά Μονή μας γιά νά σᾶς ἀποστείλουμε θυμίαμα.

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓ. ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ ΤΡΙΚΟΡΦΟΥ ΦΩΡΙΔΟΣ
330 56 ΕΥΠΑΛΙΟ ΤΗΛ. 26340 - 44391
(9.00-2.00 τό πρωΐ καί 6.00-9.00 τό ἀπόγευμα)

ΜΟΛΙΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ

Διαβάστε τό **BIBΛΙΟ**

μέ τή βιογραφία του

Άγιου ΙΩΑΝΝΗ ΜΑΞΙΜΟΒΙΤΣ του Θαυματοργού

Με βαθειά συγκίνηση και με αίσθημα ευθύνης του ιερού καθήκοντος της γνωστοποίησης ενός νέου Άγιου των καιρών μας, παραδίδουμε τό νέο βιβλίο που εκδόσαμε μέ τόν τίτλο:

**“ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΞΙΜΟΒΙΤΣ
Έπίσκοπος Σαγγάης και Σάν Φραν-
σίσκο, ό θαυματοργός”.**

Είναι ένα σύνολο από μαρτυρίες ανθρώπων που γνώρισαν και έζησαν από κοντά τόν Άγιο Ιωάννη και έγιναν αυτόπτες μάρτυρες τής αγιότητάς του και τών θαυματοργών έπεμβάσεών του.

Στό βιβλίο αυτό αναφέρονται 100 μαρτυρίες από τά πρώτα θαύματα του Άγιου Ιωάννη.

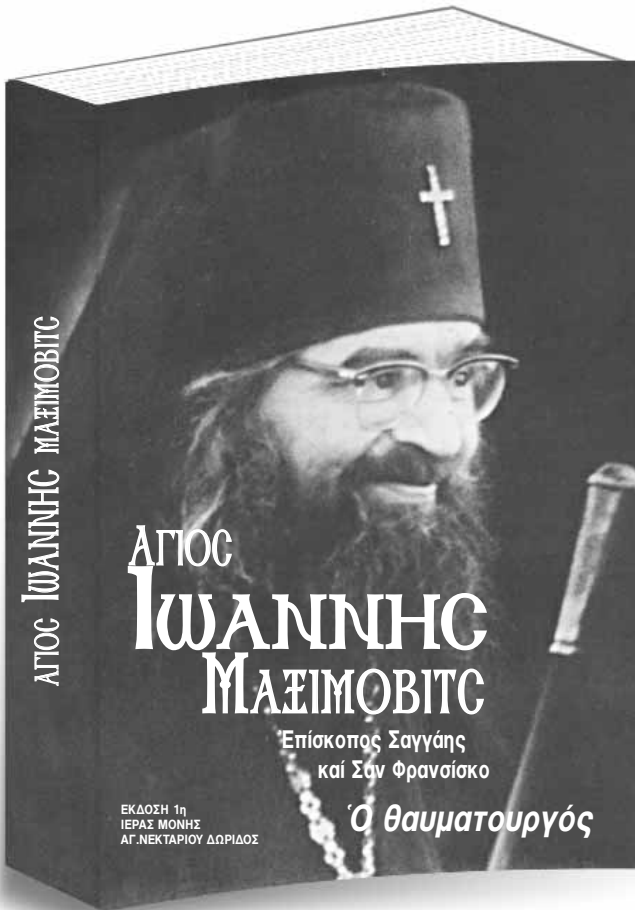
Είναι βέβαιο ότι ό Άγιος Ιωάννης θά μαγνητίσει και τίς ψυχές τών Έλλήνων και θά μās οδηγήσει μέ τό παράδειγμά του, βεβαιώνοντάς μās ότι ή αγιότητα δέν είναι γιά μās, τούς ανθρώπους του 21ου αιώνα ένα άπιαστο όνειρο...

Κεντρική Διάθεση:

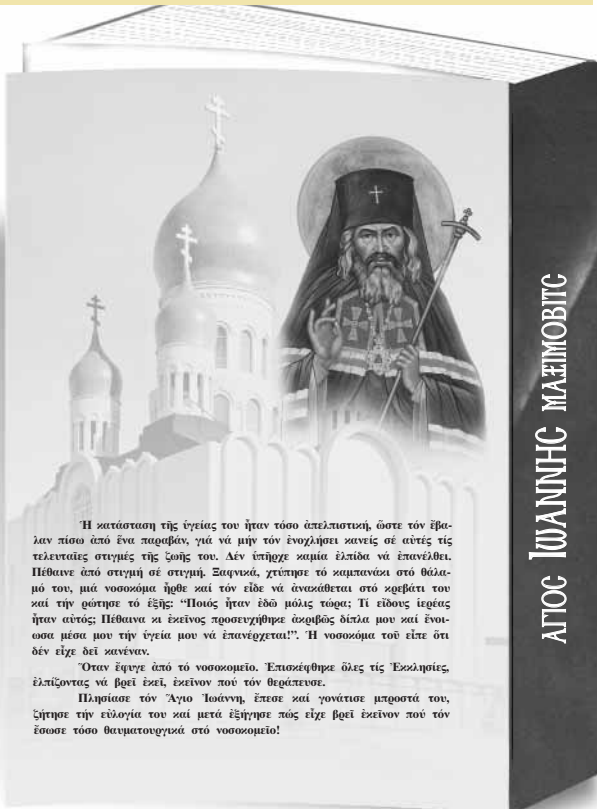
ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ
ΤΡΙΚΟΡΦΟ 330 56 ΕΥΠΑΛΙΟ

τηλ. 26340 - 44391 (9-2 & 6-9)

ISBN 960-8314-0-7

ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΔΩΡΟ!

Η κατάσταση τής υγείας του ήταν τόσο άπελπιστη, ώστε τόν έβαλαν πίσω από ένα παραβάν, γιά νά μη τόν ενόχλησι κανείς σέ αυτές τίς τελευταίες στιγμές τής ζωής του. Δέν έπληξε καμία έλπίδα νά επανέλθει. Πέθανε από στιγμή σέ στιγμή. Σοφισιά, χείμαυρο τό καμπανάκι στό θάλαμό του, μά νοσοκόμα ήθε και τόν είδε νά ανακάθεται στό χρεβάτι του και τιν ρώτησε τό έξη: “Πούς ήταν έδώ μόλις τώρα; Τι είδους ιερέας ήταν αυτός; Πέθανε κι εκείνος προσεγγίθηκε άσχημώς δίπλα μου και ένιωσα μέσα μου τήν υγεία μου νά επανέρχεται!”. Η νοσοκόμα τόν είπε ότι δέν είχε δει κανέναν.

Όταν έγινε από τό νοσοκομείο. Επισκέφθηκε όλες τίς Έσθλαρίες, έλπίζοντας νά βρεί εκεί, εκείνον που τόν θεράπευσε.

Πήρασε τόν Άγιο Ιωάννη, έπαισε και γονιάσει μερστά του, ζήτησε τήν ετιλογία του και μετά έξήγησε πως είχε βρεί εκείνον που τόν έσωσε τόσο θαυματοργικά στό νοσοκομείο!